ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομή εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμή ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκνου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΔ') ΑΡΙΘ. 34 (669)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 1919.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩι

Τὸ διπλωματικὸν ἔγγραφον τοῦ ἄγγλου πρωθυπουργοῦ ὡς ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυπρ. Ἀποστολῆς δὲν εἶναι διόλου καθησυχαστικόν, μόλις δὲ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ εὐνοϊκόν, ἐμφαῖνον συμπάθειάν τινα καὶ ἀναγνώρισιν πρὸς τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου, δὲν ἀποτελοῦσιν ὅμως ταῦτα καὶ διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτῶν, καὶ ἡ εὐκταία λύσις τοῦ Κυπρ. ζητήματος δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν προήχθη ποσῶς μετὰ ἐνιαύσιον ἐν Λονδίνῳ παραμονὴν τῆς Κυπρ. Ἀποστολῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφοῦ ἐπελήφθη ἀνεπιφυλάκτως τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως καὶ αὐτὸς ἐχειραγώγησε τὴν Κυπρ. Ἀποστολὴν καὶ διὰ τῶν διαβεβαιώσεών του περὶ τελικῆς εὐνοϊκῆς ἐκβάσεως αὐτῆς ἀφίνει νὰ νοηθῇ ὅτι αὐτὸς ἀμέσως ἐνεργεῖ παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει καὶ οἱονεὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς ὁμιλεῖ πρὸς τὴν Ἀποστολήν, ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ πρὸς τὸν λαὸν καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καίτοι αἰσιοδοξεῖ καὶ διαβεβαιοῖ περὶ ἐθνικῶν ἐπιτυχιῶν ἐν Θράκῃ, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἐν Δωδεκανήσῳ τηρεῖ ἀπόλυτον σιγὴν περὶ Κύπρου, δικαιολογῶν βεβαίως ἑαυτὸν ὅτι θεωρεῖ τὴν Κυπρ. ὑπόθεσιν, ὡς ἐσωτερικὴν ὑπόθεσιν τῆς Μ. Βρεττανίας. Κρύπτεται, δηλονότι, κατὰ κοινὸν λύγιον ὄπισθεν τοῦ δακτύλου του.

Ἡ ἐξέλιξις μέχρι τοῦδε τοῦ Κυπρ. ζητήματος—ἂν ὑπῆρξε τοιαύτη—ἐμφαίνει ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπέμβασις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τοῦτο καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγία τῆς Κυπρ. Ἀποστολῆς οὐδόλως προήγαγεν αὐτό, διότι, ἐφόσον ὁ κ. Βενιζέλος θεωρεῖ τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ὡς ὑπόθεσιν ἐσωτερικὴν τῆς Μ. Βρεττανίας, καὶ ὡς τοιαύτη δέον νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ Βρεττανικοῦ Κοινοβουλίου, φαίνεται ἀδύνατος ἡ εὐνοϊκὴ τούτου ψῆφος.

Εὐτυχῶς ὅμως φαίνεται, ὅτι ἡ τύχη τῆς Κύπρου θὰ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς ἐν τῇ συνθήκῃ μετὰ τῆς Τουρκίας, ὅτε καὶ διαφεύγει τὴν λίαν ἐπίφοβον ψῆφον τοῦ Ἀγγλ. Κοινουβολίου.

Ὁ Λόρδος Κούρζων ἀναπτύσσων τὰ κατὰ τὸ Αἰγυπτιακὸν ζήτημα ἐν τῇ Βουλῇ εἶπεν ὅτι τὴν Αἴγυπτον ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξε τῷ 1914 προτεκτοράτον καὶ ἀνεγνωρίσθη τοῦτο ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, τὴν Κύπρον δέ, ὡς διοικηθεῖσαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς τμῆμα τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας προσήρτησεν εἰς τὰς κτήσεις αὐτῆς. Ὁ λόρδος Κούρζων εἶπεν ἀνακρίβειαν ὅτι ἡ Κύπρος διῳκήθη ὡς τμῆμα τῆς Βρετ. Αὐτοκρατορίας διότι ἡ ἕνεκα τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν καταλυθεῖσα σχετικὴ σύμβασις ὁρίζει τὴν θέσιν τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν Βρεττανικὴν κατοχήν, καὶ πάντοτε κορυφαῖοι πολιτικοὶ ταύτην προέβαλλον ὡς πρόσκομμα κατὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Εἶναι δὲ βέβαιον καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι δὲν ἀπετέλεσέ ποτε ἡ Κύπρος τμῆμα τῆς Βρετταν. Αὐτοκρατορίας ὡς δεικνύει καὶ τὸ Β. διάταγμα τῆς 5 Νοεμβρίου 1914 κηρύττον τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου εἰς τὰς Βρεττανικὰς κτήσεις διὰ λόγους διοικητικούς. Ἂν ἡ Κύπρος ἦτο τμῆμα τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιούτου Διατάγματος. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἀγγλογαλλικὴ σύμβασις Σάϋκς—Πικὼ τοῦ 1916, καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία δὲν δικαιοῦται νὰ διαπραγματευθῇ τὴν Κύπρον πρὸς τρίτον ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Γαλλίας ἀποτελεῖ τρανοτάτην ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Νῆσος δὲν εἶναι κτῆσις ἀγγλική, ἄλλως οὐδέποτε ἡ Ἀγγλία θὰ ἠνείχετο τοιαύτην ἐπέμβασιν τῆς Γαλλίας εἰς ἐσωτερικὴν τῆς Αὐτοκρατορίας αὐτῆς ἐπέμβασιν.

Ὁ λόρδος Κούρζων, ὁμιλῶν ὡς ὡμίλησε δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως περὶ τῆς Κύπρου δὲν περιέπεσεν εἰς ἀκουσίαν ἀλλ' εἰς ἐσκεμμένην ἀνακρίβειαν δηλῶν οὕτω τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Κύπρου πρὸς τοὺς Συμμάχους κατὰ τὴν προσεχῆ συνδιάσκεψιν καὶ σύνταξιν τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας.

Τὸ Κυπρ. ζήτημα, ἄρα, δὲν θὰ λυθῇ ἐν Λονδίνῳ καὶ ὑπὸ μόνης τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τοῦτ' ὅπερ θὰ ἦτο λίαν ἐπικίνδυνον δι' ἡμᾶς, ἀλλ' ἐν τῇ προσεχεῖ Συνδιασκέψει ὅπου θὰ εἶναι ἀσφαλέστερα αὕτη διὰ τοὺς πόθους τῶν Νησιωτῶν, καὶ οὕτω τίθεται ἐνώπιον τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων του τὸ ζήτημα νέας κατευθύνσεως τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν πρὸς εὐόδωσιν τῶν ἱερωτέρων καὶ δικαεστέρων Κυπρ. πόθων καὶ δικαίων.

Κατὰ τὸν διαμελισμὸν τῆς Ὀθ. Αὐτοκρατορίας ὁ Λόϋδ Τζώρτζ, ἐὰν εἰλικρινῶς ἀναγνωρίζῃ τὰ δίκαια τῆς Κύπρου, δύναται αὐθορμήτως νὰ ζητήσῃ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ ἀποκρουσθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου ὡς ἀποτελοῦσα ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ὅλης πρὸς τὴν Τουρκίαν συνθήκης. Διὰ τὸ ἀσφαλέστερον ὅμως καὶ βεβαιότερον ἡ Κυπρ. Ἀποστολὴ νομίζομεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα ἢ καὶ προσωπικῶς νὰ ζητήσῃ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτ. Συμβουλίου, ὡς ἐπετράπη τοῦτο εἰς ἀντιπροσώπους πάσης χώρας προσφυγούσης εἰς αὐτὸ πρὸς ζήτησιν δικαιοσύνης, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι, μὴ ἀντιλέγοντος τοῦ Βρεττανοῦ ἐν αὐτῷ ἀντιπροσώπου, ἡ Κύπρος ἀσφαλῶς θὰ κατεκυροῦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θὰ ἐνισχύετο δὲ τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Κυπρ. Ἀποστολῆς ἂν ὑπεγράφετο δημοψήφισμα τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, διαδηλοῦντας τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν αὐτοῦ πρὸς ἕνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος συνῳδὰ ταῖς διακηρυχθείσαις περὶ αὐτοαποφάσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου αὐτῶν. Εὐτυχῶς ὑπάρχει πρὸς τοῦτο καιρός, διότι φαίνεται ὅτι ἐπὶ μῆνας ἔτι θὰ ἀναβάλλεται ἡ σύγκλησις νέας Συνδιασκέψεως διὰ τὸ Τουρκικὸν ζήτημα, ἕνεκα τῶν συγκρουομένων βλέψεων καὶ συμφερόντων ἐν τῇ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίᾳ τῶν Μ. Δυνάμεων.

Ἡ Κυπρ. Ἀποστολὴ ὅμως φαίνεται πεισθαρχοῦσα εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ὑπακούουσα εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις αὐτοῦ, ὡς μὴ θέλουσα νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην αὐτενεργείας ἐν τῷ Κυπρ. ζητήματι, καίτοι δὲν φαίνεται οὕτος ἀνύποπτος πρὸς ἀπωτέρας βλέψεις αὐτοῦ διακινδυνεύων τὸ Κυπρ. ζήτημα, διὰ τὴν ἀκατάσχετον προδιάθεσίν του εἰς ἐθνικὰς ἀβαρίας.

Διὰ ταῦτα νομίζομεν ὅτι ἄλλη ὀργάνωσις, ἔχουσα χαρακτῆρα λαϊκῆς κινήσεως αὐθορμήτου καὶ ἀνυπομόνου πρὸς ὑπογραφὴν παγκυπρίου δημοψηφίσματος θὰ ἀπετέλει σπουδαῖον συμπλήρωμα καὶ μεγάλην ἐνίσχυσιν εἰς τὰ γενόμενα μέχρι τοῦδε διαβήματα ὑπὲρ τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ Κυπρ. Ἀποστολὴ ἔχουσιν ἤδη ἀναλάβῃ κάποιας εὐθύνας πρὸς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ μεταβάλωσι πορείαν, ἀπὸ τῆς δυσχερείας δὲ ταύτης θὰ ἀπήλλασσεν αὐτοὺς αὐθόρμητος λαϊκὴ ὁμόφωνος ἐνέργεια ἀνὰ τὴν Νῆσον ὅλην, τιθεμένων ἐκποδὼν οἱωνδήποτε ἀντιθέτων καὶ συγκρουομένων ἀντιλήψεων πολιτικῶν. Πᾶσα τοιαύτη αὐθόρμητος λαϊκὴ ἐνέργεια χωρὶς οὐδόλως νὰ παραβλάπτῃ τὸ Κυπρ. ζήτημα ἐνισχύει πᾶσαν ἄλλην ἄλλοθεν ἐνέργειαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πᾶσι ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην τυχὸν σκέψιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου. Διότι πρέπει νὰ γένηται καταληπτὸν εἰς πάντας ὅτι διακαῶς ποθεῖ καὶ θέλει ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀποκατάστασίν του, ὑπὲρ ἧς θὰ διαθέσῃ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ μέχρι δὲ τῆς πληρώσεως τοῦ ἱερῶν τούτων πόθων του οὐδεμίαν ἄλλην στέργει ξένην κυβέρνησιν εἰμὴ μόνον τὴν Ἀγγλικήν.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΣΥΡΜΟΣ

Μικρὸν πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου, πρὸ ἐξαετίας περίπου, ὁ γυναικεῖος συρμὸς πρὸς τῇ συνήθει ἀπειροκαλίᾳ προσέλαβε τὸ ἄσεμνον μετὰ τοῦ γελοίου. Ἐνῷ ἡ γυνὴ ἔτεινε πρὸς τὴν χειραφέτησιν καὶ αἱ ψηφίστριαι ἐν Λονδίνῳ ἔθραυον τὰς προθήκας τῶν μεγάλων καταστημάτων τοῦ Ἄστους καὶ ἐπετίθεντο δι' ἀλεξηλίων καὶ ῥάβδων κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἄσκουϋθ καὶ κατὰ παντὸς ἀντιφρονοῦντος πολιτικοῦ, ὁ συρμὸς ἀνεβίβαζε τὰ γυναικεῖα σώματα ἐπὶ καλοβάθρων καὶ περιέβαλλεν αὐτὰ δι' ἐσθῆτων ἄνευ πτυχῶν κεκολλημένων ἐπὶ τῶν μηρῶν καὶ μὲ περισταλμένα τὰ κράσπεδα κατὰ τὰ γαστροκνήματα, ὥστε αἱ γυναῖκες τοῦ συρμοῦ μετεβάλλοντο εἰς σχοινοβάτιδας, παρείχον τὴν εἰκόνα θεραπαινίδων αἱ γυπτίων, εἶαι φαίνονται εἰς ἀνάγλυφα αἰγυπτιακά, καὶ θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι οἱ νεωτεροποιοὶ τῶν Παρισίων εἶχον ὑπόδειγμα τὸν φουτὰν τοῦ Παρελιμνίου.

Ἡ *jupe pantalon* ἦτο τὸ κορύφωμα τῆς γελοιοποιήσεως, διότι αἱ ἐπὶ ὑψηλῷ πολιτισμῷ καυχώμεναι ἐσπέριαι γυναῖκες μετεμορφοῦντο εἰς ὀδαλίσκας καὶ ὀρχηστρίδας τῆς γηραιᾶς καὶ τουρκοκρατουμένης Ἀνατολῆς. Ἡ *jupe pantalon* μέχρι πρό τινων δεκάδων ἐτῶν καὶ ἴσως σήμερον ἔτι ἦτο ἔνδυμα τῶν γυναικῶν τοῦ Πλουμερίου ἐν Λεσβῳ κυρίως.

Καὶ ἐνῷ οἱ γυναικεῖοι πόδες ἐτέθησαν ἐπὶ καλοβάθρων, ἡ γυναικεία κεφαλὴ ὑπέστη τερατώδεις μεταμορφώσεις. Πλατύγυροι πίλοι χωρὶς τινος σχήματος γεωμετρικοῦ προσέδιδον εἰς τὰς γυναικείας μορφὰς τὴν ὄψιν πρωτογόνων γυναικῶν αἵτινες συρράπτουσαι εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε φύλλα, πτερὰ καὶ δέρματα ἐκάλυπτον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

Τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου καὶ ἡ γερμανικὴ ἀπειλὴ κατὰ τῶν Παρισίων περιέστειλε τὸ γελοῖον καὶ ἄσεμνον τοῦ συρμοῦ, ἵνα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ κινδύνου ὀργιάσῃ οὗτος μανικώτερον.

Διεστάλησαν τὰ κράσπεδα ὀλιγώτερον καὶ ἐπετράπησαν τινὲς πτυχαὶ εἰς τὰς ἐσθῆτας, αἱ κνῆμαι ὅμως ἀπεκαλύφθησαν περισσότερον καὶ ἐγένοντο αἱ περικνημίδες διαφανέστεραι, τὰ δὲ ὑποδήματα πραγματικὰ καλόβαθρα καὶ προσέλαβον αἱ πεποιλιτισμέναι ἐσπέριαι ὄψιν θεραπαινίδων τουρκικοῦ λουτρῶνος.

Εἰς τὴν γυμνότητα τῶν κνημῶν προσετέθη ἡ γυμνότης τῶν βραχιόνων καὶ τὸ ἔξωμον ἐπεξετάθη κατὰ τρόπον σκανδαλώδη διότι καὶ ἡ ράχις μέχρι μικρὸν ἄνωθεν τῆς ὀσφύος ἐπιδεικνύεται καὶ τὸ στέρνον μέχρι τοῦ μεταξὺ τῶν μαστῶν κοιλώματος. Ἡ σκανδαλώδης αὕτη γυμνότης τῆς γυναικὸς ἐν εἰκοστῷ χριστιανικῷ αἰῶνι θὰ ἐνέφαινεν ἀφόρητον ἔκλυσιν ἠθῶν τοῦ χριστιανικοῦ πεποιλιτισμένου κόσμου, ἂν μὴ προωρίζετο ὁ συρμὸς οὗτος κυρίως διὰ τὰς *mondaines*, τὰς γυναῖκας ἐλευθεριῶν ἠθῶν καὶ διὰ τὰς ἐπὶ σκηνῆς ἐμφανιζομένας.

Ὁ ἔκλυτος οὗτος συρμὸς εὐτυχῶς ἐγένετο διὰ τὰς ἠθοποιούς, τὰς ὀρχηστρίδας καὶ ἀοιδοὺς καὶ διὰ τὰς ἄλλας ἐλευθεριῶν ἠθῶν γυναῖκας τὰς θηρευούσας πελάτας ἀνὰ τὰς ἀγυιὰς καὶ τὰς τριόδους. Τὸ δυστύχημα ὅμως εἶναι ὅτι ὁ συρμὸς οὗτος ἐκλαμβάνεται παρ' ἡμῖν ὡς ὁ γενικὸς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ συρμὸς καὶ αἱ δήμονες τῆς Ἀνατολῆς γυναῖκες καὶ κόραι παρέχουσιν εἰς ξένους καὶ ἐγχωρίους τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν ὄψιν ἑταιρῶν. Αἱ ἱερόδουλοι δὲν θὰ εἶχον νὰ ἐπιδείξωσι πλείονα γυμνὰ μέρη ἄνευ προσβολῆς τῆς δημοσίας αἰδοῦς.

Ἐν τούτοις ὀλίγη ἂν καταβάλλετο προσοχή, θὰ ἐμάνθανον αἱ σεμναὶ καὶ αἰδήμονες παρ' ἡμῖν ἔτι κόραι ὅτι ἀδίκως ἐκτίθενται εἰς τὰ ὄμματα ξένων καὶ ἡμετέρων, διότι ὁ συρμὸς διατηρεῖ πάντοτε τὴν συστολὴν καὶ τὴν σεμνότητα καὶ κάποιαν φιλοκαλίαν καὶ καλαισθησίαν διὰ τὰς ἐντίμους καὶ σεβομένας ἑαυτὰς τάξεις παρθένων καὶ γυναικῶν καὶ εἰς τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ὡραίου παρ' ἡμῖν φύλου, ἵνα μὴ ἐκτίθεται εἰς τὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν χλεύην τῶν ξένων, ἀπομακρύνεται δὲ λεληθότως καὶ οἱονεὶ ἐν ἀγνοίᾳ του τῆς θημερώπιδος αἰδοῦς, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν ὡραιότερον καὶ ἐπαγωγότερον κόσμον δι' αὐτὸν καθιστᾷ δὲ δυσχερεστέραν μὲν τὴν ἀποκατάστασιν καὶ περιάγει εἰς δυσχερείας καὶ εἰς ταραχὴν τὸν οἰκογενειακὸν βίον.

Ἡ φιλοκαλία εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ Ἑλληνική, οὐδεμίαν ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὰς παρεκτροπὰς τοῦ συρμοῦ, καὶ προσδίδει ἐξαίρετον χάριν εἰς τὴν παρθένον καὶ τὴν γυναῖκα, ἐνῷ ὁ καλλωπισμὸς εἶναι ἔνδειξις ματαιοφροσύνης, κουφότητος, ἀμαθείας καὶ πολλῆς ἐκλύσεως ἠθικῆς.

«Φιλοκαλία μετ' εὐτελείας» εἶναι ὁ ἄριστος ὁρισμὸς ὃν ἔδωκεν ὁ μέγας Περικλῆς διὰ τὴν φιλοκαλίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἀτθίδων, αἵτινες ἐγένοντο οἱ φιλοκαλώτατοι τῶν ἀνθρώπων μέχρι σήμερον καὶ οἱ ἐντελέστατοι καλοὶ κἀγαθοὶ πολῖται καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην φιλοκαλίαν ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ καὶ ρέπῃ ὁ σεμνὸς καὶ ὡραῖος παρ' ἡμῖν ἑλληνικὸς γυναικεῖος κόσμος.

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ διπλωματικὴ ἀναρχία γεννᾷ ὁλικὴν ἀναρχίαν. Ἐνῷ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον καταναλίσκει τὰς τελευταίας δυνάμεις του εἰς ἐπιμόνους προσπαθείας ὅπως ἐπιβάλῃ τὰ ἄρθρα δευτερευούσης σημασίας ἀλλ' ἐρεθιστικὰ εἰς πολλοὺς τῶν συμμάχων του, ἀφίνει τὴν Τουρκίαν νὰ παραδέρεται εἰς τὸ χάος. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε διττῶς ὀλεθρία. Καταστρέφει ἐν τῷ σπέρματι τὰ στοιχεῖα ἀνασυστάσεως ἐν Ἀνατολῇ, καὶ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς παντοειδεῖς σκευωροὺς νὰ ἀναπτύσσουν ἐλευθέρως τὰς πονηρὰς δεξιότητας αὐτῶν.

Ἡ Τουρκία ἐπολέμησε καθ' ἡμῶν, ἡττήθη, ὀφείλει νὰ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς ὅρους ἡμῶν. Δὲν ἐπαύσαμεν λέγοντες τοῦτο καὶ τηροῦμεν ἐναργῶς τὰ συμπεράσματά μας. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ δηλώσωμεν τοὺς ὅρους μας ἐντὸς τῶν ἑβδομάδων αἵτινες ἐπηκολούθησαν εἰς τὴν ἀνακωχήν. Βεβαίως, ἦτο ἀδύνατον ἐν οὕτω βραχείᾳ προθεσμίᾳ νὰ διακανονίσωμεν ὁριστικῶς τὴν τύχην τῆς Ἀνατολῆς, νὰ κατανεμήσωμεν εἰς ἕκαστον τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτὸν μέρος ἐδάφους καὶ ἐπιρροῆς. Ἠδυνάμεθα ὅμως καὶ ὠφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ἀμελλητί ὅ,τι ὤφειλε τὸ Ὀθωμ Κράτος νὰ παραχωρήσῃ. Μεγάλη Εἰδικὴ Ἐπιτροπεία ἀπορρέουσα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀποστολὴν νὰ καθορίσῃ τὴν τύχην τῶν ἀπὸ τοῦ σουλτάνου ἀποσπασθεισῶν χωρῶν. Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1918—1919 οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐνίδιδον εἰς ὅλα. Θὰ ἐδέχοντο ὅπως ἀναδιοργανωθῶσιν ἢ ζήσωσιν ἐν Τουρκίᾳ περιωρισμένῃ εἰς τὰς Τουρκικὰς χώρας.

Γνωρίζοντες ὅ,τι ἀπέμενεν εἰς αὐτοὺς καὶ τίνας πόρους διέθετον, ἠθελον δυνηθῇ νὰ ἀποκαταστήσωσι παρ' αὐτοῖς βίον κοινωνικόν. Οἱ νικηταὶ ὅμως εἶναι κεκλεισμένοι ἐντὸς ἀπολύτου σιγῆς. Ἀφοῦ ἀπέβαλον τὸν σεβασμὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ λίαν ἐλαφρῶν διαβημάτων καὶ ἐνεργειῶν, ἐγκατέστησαν εἰς Βωκρεσὸν μίαν Ὀθωμανικὴν ἀντιπροσωπείαν πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἴπωσι καὶ τὴν ἀπέπεμψαν ἀποτόμως εἰς τὸν Βόσπορον χωρὶς νὰ τῇ παρουσιάσωσι τοὐλάχιστον σκιαγραφίαν σχεδίου συνθήκης. Ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἄξιοι παραδειγματικῆς τιμωρίας, ἐκεῖνοι μεταξὺ τούτων ὅσοι εἶχον εἰκτίρει τὰς πράξεις τῆς τριανδρίας Ἐμβὲρ— Ταλαάτ— Τζεμὰλ καὶ οἵτινες ἐπεθύμουν ν' ἀνανεώσωσι μεθ' ἡμῶν τοὺς δεσμοὺς, δὲν τοῖς ἤξιζεν ὅπως ἀρνηθῶμεν εἰς αὐτοὺς νὰ γνωρίσωσι τοὺς ὅρους ἡμῶν τῆς εἰρήνης. Ἐντούτοις ἀναμένουσιν αὐτοὺς ἀκόμη.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ πᾶσαι αἱ φιλοδοξίαι εὑρίσκουσι στάδιον ὅπου ὑπῆρξε Κράτος Ὀθωμανικόν. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς «Ἑνώσεως καὶ Προόδου» ὑψοῦσι κεφαλήν. Οἱ ἀρχηγοὶ των μετήχθησαν ὡς εἰς ἔξοχὴν ἐν Μελίτῃ. Εἶναι κατηγορούμενοι, ὁμηροι ἢ μέλλοντες ἐπίκουροι;

Αἱ βρεττανικαὶ ἀρχαί, αἵτινες εἶναι ἐξουσιοδοτημέναι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπ' αὐτῶν δὲν λέγουσι τίποτε. Οἱ κ. κ. Λόϋδ Τζῶρτζ καὶ ὁ Λόρδος Κούρζων ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ τοῖς ἦτο δύσκολον νὰ ζητήσωσι τὴν κεφαλὴν τοῦ Γουλλιέλμου Β' ἀφοῦ μετεχειρίσθησαν τὰς σφαγὰς πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων μετὰ φιλικῆς ἐπιεικείας; Ἐστάθμησαν τὰς συνεπείας τῆς διαγωγῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν πρακτόρων αὐτῶν, οἵτινες καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν μεταχειρίζονται τοὺς Γάλλους ὡς ἐχθρούς Φαντάζονται ὅτι ἡ ἀραβικὴ πολιτικὴ; των θὰ ἐδραιώσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ μετ' ἀσφαλείας νὰ πραγματοποιήσωσι τὸ μέγα σχέδιον ἀπὸ Ἰνδικῆς εἰς Καΐρον; Δὲν βλέπουσιν ὅτι πᾶσαι αἱ σκευωρίαι κατὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τῆς Γαλλίας θὰ στραφῶσιν ἐν τέλει κατὰ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἀφοῦ διακινδυνεύσωσι πάντα ἐν Εὐρώπῃ ἵνα ἐξασφαλίσωσι πλεονεκτήματα ἐν Ἀνατολῇ, θὰ ἀπολέσωσι τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ τοῦ μεγάλου σχεδίου; Ὅ,τι συμβαίνει ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι ἀξιοσημείωτον. Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα ἐπεκτείνεται μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Οἱ ἀγγλοαιγύπτιοι πράκτορες, οἵτινες ἔχουσι πολὺ στενὰς βλέψεις, διατεινόμενοι ὅτι βλέπουσι πολὺ μακράν, τείνουσι νὰ καταστρέψωσι τὸ Βρεττανικὸν γόητρον ἐν Αἰγύπτῳ. Δυστυχῶς περιάγουσιν εἰς κίνδυνον σύναμα τὰς Εὐρωπαϊκὰς συμμαχίας, διότι ἐταχειρίζονται ἀνεπιφυλάκτως ὡς ἐχθροὺς τοὺς συμμάχους τῆς Μ. Βρεττανίας.

Τοῦτο εἶναι πολιτικὴ παραφροσύνη. Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις εἶναι ἀλληλέγγυοι ἐν Ἀνατολῇ. Αἱ διαιρέσεις των κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐπέτρεψαν εἰς τὰς τουρκικὰς ὁρδὰς νὰ ἐρημώσωσι μέρος τῆς Εὐρώπης. Αὐταὶ διετήρησαν ἐπὶ αἰῶνας χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς ὑπὸ τὸν μουσουλμανικὸν ζυγόν. Αὐταὶ προσέτι θὰ καταστρέψωσιν ἐν Ἀνατολῇ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεγάλης νίκης ἡμῶν ἐὰν ἐξακολουθήσωσιν νὰ ἐπι-

τρέπωσι εἰς πράκτορας οἰηματίας νὰ ἐνεργῶσι κατ' ἰδίαν αὐτῶν βούλησιν. Ἐπὶ πλέον, μὲ τὸ ἐν χρήσει σύστημα, αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θὰ ἀπολέσωσι τὰς προπολεμικὰς θέσεις αὐτῶν.

Τὸ κίνημα, ἀναχωροῦν ἐξ Ἀραβίας, θὰ ἐπεκταθῇ εἰς Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν. Τὰ κακὰ παραδείγματα θὰ ἔχωσι μιμητάς. Ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἡ Ἀγγλία ἔχει νὰ χάσῃ; Ἡ Γαλλία, θὰ ἐθίγετο μόνον ἐμμέσως. Ἡ εὐδύδικος καὶ εὔνους πολιτεία αὐτῆς ἐν ταῖς μουσουλμανικαῖς κτήσεσι προφυλάττουσιν αὐτὴν κατά τινων κινδύνων οἵτινες ἀπειλοῦσι τὰς βρεττανικὰς κτήσεις. Ἐντούτοις βρεττανοὶ πράκτορες ἐξαπολύουσι σήμερον τὰ πάθη ἐν Ἀναταλῇ.

Πολλοὶ Ἄγγλοι βλέπουσι τὸν κίνδυνον. Ἐν ἄρθρῳ τῆς 8 Νοεμβρίου οἱ «Τάϊμς» ὑπέδειξαν αὐτὸν θαρραλέως. Ὁ Λόρδος Ἄλλεμπυ θ' ἀναγνωρίσῃ μετ' ὀλίγον ὅτι θὰ ἔπραττε κάλλιον νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀντὶ νὰ ὑπονομεύῃ ἡμᾶς ἐν Συρίᾳ. Οἱ Μωϋσεῖς τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου θὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν εἰρήνην; Δὲν θὰ φέρωσι τὴν καθολικὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον κατὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1919; Πλέον τοῦ ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν ἀνακωχὴν τὰ πράγματα μόλις ἤλλαξαν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐν Ἀνατολῇ ἤλλαξαν ἐπὶ τὰ χείρω. Θὰ εἰσέλθωμεν μετὰ μικρὸν εἰς τὸ 1920 μετὰ τῶν αὐτῶν ἀπασχολήσεων τοῦ τέλους τοῦ 1918. Μόνον, παρὰ τοῖς ἄλλοις ἡ ἐντύπωσις τῆς νίκης ἡμῶν ἐξασθενεῖ, ἐξαφανίζεται. Τοῦτο εἶναι σοβαρόν.

AUGUSTE GAUVAIN

[«*Journal de Débats*» 2 *Décembre*].

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Περιγραφὴ τῆς τελευτῆς τῆς ὑπογραφῆς, τῇ 15)28 Νοεμβρίου 1919.

Ἀπὸ τῆς μοναδικῆς παρισινῆς ἐφημερίδος «Τύπος τῶν Παρισίων» διὰ τὴν ἀπεργίαν τῶν στοιχειοθετῶν, μεταφράσαντες μετεφέραμεν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς τελευτῆς διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ Νεγύ, προαστείῳ τῶν Παρισίων.

Βερσαλλίαι, Σαὶν-Ζερμαὶν Νεγύ. Εἰς Νεγὺ, παρὰ τὴν ὑετώδη πρωΐαν, ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρας εἶχέ τις τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἑορτὴ ἐπίσημος, ἑορτὴ τῶν προαστείων παρεσκευάζετο. Πρὸ τοῦ δημαρχείου, ἕνεκα τῶν σταθμευόντων αὐτοκινήτων, θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι πρόκειται μέγας γάμος. Ὑπῆρχον ὅμως ἐκεῖ στρατιῶται κυανοῖ εἰς δύο στοίχους, ἀξιωματικοὶ μετὰ περικεφαλαιῶν καὶ σταυρῶν ἔναντι τῆς λιθίνης λίμακος. Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς τῶν τελευταίων ἐπεισοδίων τῆς παρατεταμένης ταύτης τελετῆς «κατὰ διαφόρους χρόνους» τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης.

Ἠδύνατό τις νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν θὰ προὐκάλουν θόρυβον. Ἐν τούτοις ὑπῆρχε κόσμος πολύς, διπλωμᾶται, ἀξιωματικοί, ἐφημεριδογράφοι, κυρίαι. Ἡ αὐθουσα Ἑορτῶν μετὰ τῶν τοιχογραφιῶν της, τῶν ταπήτων της, τῶν λαμπτήρων της ἦτο καινὴ καὶ φαιδρὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Οἱ πρῶτοι πληρεξούσιοι εἰσῆλθον περὶ τὴν 10. 15' π. μ. τῶν στρατιωτῶν στολῶν τῶν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν διακρινομένων ἀπὸ τῶν ἱματίων (*redingotes*) τῶν διπλωματῶν. Ὁ κ. Οὐΐλλιαμ Μαρτέν, ἀνέμενε παρὰ τὴν τράπεζαν, τεθειμένην ἐκεῖ διὰ τὴν ὑπογραφήν, ὅπως πάντες οἱ προσκεκλημένοι λάβωσι τὴν θέσιν των. Ὑπελόγιζον νὰ τελειώσωσι γρήγορα. Δὲν ὑπῆρχον λόγοι ἐν τῷ προγράμματι, ὑπογραφαὶ ἁπλῶς. Ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης εἰρήνης μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ συνηπισμένων δυνάμεων καὶ τῆς Βουλγαρίας, ὑπογραφὴ τοῦ προσθέτου πρωτοκόλλου, ἀφορῶντος εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης· ὑπογραφὴ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας συμβάσεως περὶ ἐλευθέρας μεταναστεύσεως καὶ τῶν μειονοτήτων. Πολλαὶ ὑπογραφαί, δὲν ἐφαίνοντο ὅμως ἐπειγόμεναι νὰ δώσωσιν αὐτάς. Ὁ κ. Μαντοῦ, ἀπεστρατευμένος ὡς πάντες, ἐπιθεώρει τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα λαν φιλόφρων.

Τῇ 11. 15 π. μ. εἰσῆλθεν ὁ κ. Κλεμανσὸ μειδιῶν μὲ τὸς χεῖρας τεταμένας. Σπανίως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεδείξατο παρομοίαν εὐδιαθεσίαν.

Τέλος, ὁ κ. Οὐΐλλιαμ Μαρτὲν ὤθησεν ὁ ἴδιος τὸ ἕτερον θυρόφυλλον καὶ εἰς κλητὴρ ἀνήγγειλε τὸν κ. Σταμπουλίσκη, ὅστις ἔλαβε θέσιν τιμωρουμένου κατὰ τὸ ἄκρον τῆς ὑπερμεγέθους καὶ κλασικῆς πεταλοειδοῦς Τραπέζης. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐξεπροσώπει λαὸν αἱμοχαρῆ, βίαιον, ὅστις ἑκουσίως καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ, ἐρρίφθη εἰς τὸν πόλεμον ἵνα παρατείνῃ τοῦτον καὶ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῶν φρικαλεοτήτων αὐτοῦ. Ὁ κ. Σταμπουλίσκη ἦτο μόνος.....

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ὁ κ. Κλεμανσὸ ἐκήρυξε διὰ φωνῆς καθαρᾶς τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ προσεκάλεσε τὸν κ. Σταμπουλίσκη, προθυπουργὸν τοῦ βασιλείου τῆς Βουλγαρίας ἵνα θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του ἐπὶ τῆς παρεσκευασμένης συνθήκης ὑπὸ τῶν Συμμάχων δυνάμεων.

Τότε ὁ κ. Σταμπουλίσκη ἠγέρθη ταχύτατα, ἔσπευσε πρὸς τὴν τράπεζαν ἐπειγόμενος ὅπως ἐκπληρώσῃ τὴν διατύπωσιν. Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἕδραν ἐπίσης ταχέως καὶ ἐσπευσμένως καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μὲ τὸν θώρακα εὐθυτενῆ, τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων, παρατηρῶν τὰ παρερχόμενα πρόσωπα. Παρ' αὐτῷ, βούλγαρος πληρεξούσιος κατωνόμαζε τοὺς ὑπογράφοντας ἀνὰ ἕνα, καὶ ὁ κ. Σταμπουλίσκη ἤκουε μὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα ἐπὶ τῶν χειροκτίων. Ὅτε ἐπλησίασεν ὁ κ. Κλεμανσὸ εἰς τὴν Τράπεζαν ἵνα θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του, ἡ χεὶρ τοῦ ἠτημένου ἐκινήθη, ἐφρικίασεν.

Φυσικῶς αἱ συνομιλίαι, αἱ ἐμπιστευτικαὶ συνδιαλέξεις, αἱ συστάσεις ἐπανελήφθησαν ἐνεργητικώτεραι, κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν ὑπογραφόντων. Ὁ κ. Κλεμανσὸ ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του ἐδάμεσως ἐσταμάτησε καὶ συνωμίλει μετὰ τοῦ κ. Καμπών. Ὁ κ. Ταρτιὸ διηυθύνθη πρὸς τὸν κ. Πολίτην καὶ προσεκάλεσε μεγιλοφώνως τὸν κ. Ρωμᾶνον, πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος. Ἦτο ἡ πρώτη συνθήκη ὅπου δὲν ἠνωχλοῦντο ποσῶς δι' αὐτόγραφα. Καὶ ὁ κ. Σταμπουλίνσκη, μεμονωμένος, πάντοτε εἰς τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης, παρετήρει τοὺς τελευταίους ὑπογράφοντας. Μόνοι τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρουμανίας οἱ πληρεξούσιοι ἔλειπον.

Εἰς τὰς 11. 20' δὲν ὑπάρχουσι ποσῶς λεπτομέρειαι ἀσήμαντοι διὰ τὴν ἱστορίαν—ὁ κ. Κλεμανσὸ ἠγέρθη ἐκ νέου ἵνα εἴπῃ:

— Τῶν ἀπαιτουμένων ὑπογραφῶν δοθεισῶν ἡ συνεδρία κηρύσσεται λήξασα.

Ἡ τιμωρία τοῦ κ. Σταμπουλίνσκη ἔληξεν ὁμοῦ ἐξῆλθεν ἀφοῦ ἀπέτεινε γογγὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κλεμανσώ. Ὁ πρωθυπουργὸς ὑπεκλίθη φιλοφρόνως. Ἐτελείωσεν. Ἦτο ἑνδεκάτη καὶ τέταρτον. Τοῦ λοιποῦ ἡ Βουλγαρία ἦτο ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Εὐρώπης.

Οἱ ὑπογράψαντες τὴν συνθήκην

Ὁ κατάλογος τῶν πληρεξουσίων, οἵτινες ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ. Πόλκ, Οὐάτ καὶ ὁ στρατηγὸς Πλίς.

Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ. Χαρμσουδρὸ καὶ Eyre Crowe.

ΚΑΝΑΔΑΣ. Γ. Χ. Πάρλεβ.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ. Ἀνδρ. Φίσσερ.

Ν. ΑΦΡΙΚΗ. Réginald, A. Blakenberch.

Ν. ΖΗΛΑΝΔΙΑ. Σὶρ Θῶμας Μάκενζον.

ΙΝΔΙΚΗ. Sir Eyre Crowe.

ΓΑΛΛΙΑ Κλεμανσώ, Πισσών, Κλότζ, Ταρτιώ, Ι. Καμπών.

ΙΤΑΛΙΑ. Φερράρης, Μαρκόνη, Δὲ Μαρτίνο.

ΙΑΠΩΝΙΑ. Maisui.

ΒΕΛΓΙΟΝ. Vande Heuvel, Rolin Jnequemyns.

ΣΙΝΙΚΗ Οὐέλιγκτων Wo, Σάο—Κέ, Αλφέδ. Σλέ.

ΚΟΡΒΑ. Μαρτινὲζ Ὀρτίζ.

ΕΛΛΑΣ. Βενιζέλος καὶ Πολίτης.

ΧΕΤΖΑΖ. Ρουστὲμ Χαϊτὰρ καὶ Ἀβδὺλ Χατὶ Ἀσύνι.

ΠΟΛΩΝΙΑ. Γκιάβσκι καὶ Πατέκ.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ. Δὲ Κόστα καὶ Παράττα Ράτς.

ΣΕΡΒΟ—ΚΡΟΑΤΟ—ΣΛΑΒΟΝΙΑ. Πάσιτς, Τρούμπιτς, Ζολγάρ.

ΣΙΑΜ. πρίγκιφ Τσαροῦν.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ Βενὲς καὶ Ὀσσούσκυ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. Σταμπουλίνσκη.

Σ. Κ. Φ. Ὥστε τὸ λεχθὲν δηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι «ἐπὶ 1200 ἔτη ἀνεμένομεν οἱ Ἕλληνες» εἶναι φανταστικόν, διότι ἀληθῶς ὁ κ. Βενιζέλος κατεγέλα τῆς Μεγάλης Ἰδέας, ὡς καταγελᾷ καὶ τῶν προγόνων.

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ

Μεταφράσαντες δημοσιεύομεν ἀνταπόκρισιν ἐκ Κω)πόλεως πρὸς τοὺς «Ἐκκλησ. Τάϊμς» (*Church Times*) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*The fate of the St. Sofia*».

Κωνσταντινούπολις, Νοέμβριος

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου διήγαγον ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ πέριξ αὐτῆς μετὰ μοναδικῶν εὐκαιριῶν πρὸς συχνὰ προσκυνήματα εἰς τὴν Ἁγ. Σοφίαν ὅπως πίνω ἐκ τοῦ κάλλους καὶ δέωμαι ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀποδόσεως αὐτῆς. Ἐνεθαρρύνθην ὑπὸ μιᾶς ἢ δύο γνωστοποιήσεων ἐν τοῖς «Ἐκκλησιαστικοῖς Τάϊμς» νὰ πιστεύω ὅτι ἡ Ἱερὰ Θυσία προσφέρεται πάντοτε αὐτόθι μετὰ τῆς «προθέσεως» ταύτης, προσφάτως ὅμως ἐπιστολὴ αὐτόθεν ὑπαινίσσεται ὅτι ἡ πρακτικὴ αὕτη πολὺ ὀλίγον ἐπικρατεῖ.

Φοβοῦμαι ὅτι ἡ πλειονότης τῶν Ἄγγλων Καθολικῶν τυγχάνουσιν, ἐπὶ πᾶσιν, ἀδιάφοροι πρὸς τὴν τύχην τῆς Ἁγ. Σοφίας. Συνεζήτησα περὶ τούτου μετὰ Ναυτικῶν ἀνδρῶν καὶ ἐν τῇ ἐκπλήξει αὐτῶν ἐπὶ τῇ «ὑπερβολικῇ ἀξιώσει», ἀντιπροσωπεύουσι πιθανῶς τὴν δημοσίαν ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμην.

«Ὅλη ἡ ταραχὴ αὕτη δι' ἓν καμμύον (*blinking*) τέμενος! Διατί νὰ μὴ κατέχωσιν αὐτὸ οἱ Τοῦρκοι; ἢ νὰ μετατραπῇ τοῦτο εἰς βιβλιοθήκην*. Εἰς μάλιστα εἰσηγήθη ὅπως μετατραπῇ εἰς τροχιοδρόμιον (*skating rink*).

«Πάντοτε κατεδικάσατε τοὺς θρησκευτικοὺς ἀνθρώπους ὅπως ἀνατιμήσωσι τὸν βόρβορον.» Δύναμαι νὰ καταστρώσω διὰ τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην τῶν χλιαρῶν ἢ ἀδιαφόρων Καθολικῶν πειστικούς τινας. κατ' ἐμέ, λόγους ὅπως ἐνεργῶς ἐνωθῶμεν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἁγ. Σοφίας ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ: Θὰ ὁμιλήσω περὶ τούτων εἰς τρία κεφάλαια.

1. **Οἰκονομικόν.** Θέτω τοῦτο πρῶτον, διότι εἶνε τὸ τὰ μάλιστα προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς τάξεως ἐκείνης τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ὁποίων δοκιμάζω νὰ προκαλέσω τὸ ἐνδιαφέρον.

«Ἡ Ἁγ. Σοφία εἶναι τὸ ἐκτενέστατον οἰκοδόμημα ὅπερ καθιερώθη ποτὲ εἰς δημοσίαν λατρείαν. ἡ ὑπερμεγέθης ἔκτασις τοῦ οἰκοδομήματος προξενεῖ τὰ μάλιστα ἰσχυρὰν καὶ ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν.

Τὸ «ἐντελέστατον τοῦτο κτίριον» καταρρέει. Πολὺ γνωστὸς ἀρχιτέκτων ἐξέφερε τὴν γνώμην ὅτι μὲ τὴν πρώτην προσεχῆ σεισμικὴν προσβολὴν ὅλος ὁ ὀχανὴς τόλος θὰ καταπέσῃ. Καὶ εἰς ἄπειρον ἔτι ὀφθαλμὸν παρέχεται δαψιλὴς μαρτυρία περὶ τῆς ἀνάγκης δραστικῆς ἐνεργείας. Οἱ Τοῦρκοι ἐν παρόδῳ ἐπισκεύαζουσιν αὐτήν, πράγματι ὅμως οὐδὲν ἐγένετο, καὶ τοῦτο διὰ δύο προφανεῖς λόγους. Ὁ Τοῦρκος δὲν θὰ ἐπισκευάσῃ κτίριον τὸ ὁποῖον γνωρίζει ὅτι, κατὰ τὸν κατακτητικὸν κώδικά του, πρέπει νὰ περιέλθῃ εἰς ἄλλας χεῖρας. Ὁ Τοῦρκος δὲ ἀγνοεῖ πῶς νὰ ἐπιοκευάζῃ. Οὐδέποτε οὔτος ἐπισκευοῦζει τι. Ἡ Κ)πολις εἶναι μία ἔρημος ἀνεπισκεύαστων κτιρίων, οἰκιῶν, τεμενῶν, λειψάνων τῶν κυρικιῶν ἢ ἀποτέλεσμα τῆς ἀμελείας.

Ὁ Ἐμβὲρ πασᾶς ἐξῆρε τὸ Τουρκικὸν τοῦτο χαρακτηριστικόν, ὅτε ἐχλεύαζεν ἐνώπιον τοῦ Ἀμεριχανοῦ πρέσβεως τὴν διατήρησιν τῶν παλαιῶν καὶ ἀνεφώνησεν: ὁ Τοῦρκος φροντίζει μόνον περὶ τῶν νέων.

Ἐὰν μὴ ἀναλάβωμεν τὴν Ἁγ. Σοφίαν, ὁ κόσμος θὰ ἀπολέσῃ καὶ ἄλλο ἐκ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν θαυμάτων του, καὶ τοῦτο ἐν προσεχεῖ μέλλοντι.

2. **Τὸ πολιτικόν.**—Τὸ Ἰνδικὸν μορμολύκιον εἶναι πάντοτε πρὸ ἡμῶν. Ἡ ἑνότης τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου ἐχρησιμοποιεῖτο πρῶτον ὅπως φοβίζωσιν ἡμᾶς, ὅτε ὅμως ἀπεδείχθη αὕτη μύθος, περιεσπάσθημεν ὑπὸ ζοφερῶν εἰκόνων τῆς ὅλης ἡμῶν Ἰνδικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν ἐξεγέρσει, καὶ πάντα ταῦτα, τῇ ἀληθείᾳ, διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς ἀρχικοὺς κυρίους του μεμονωμένου κτιρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει (ἀμοίρου πάσης Θρησκευτικῆς σημασίας δι' ὅσους δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν Σουλτᾶνον ὡς χαλίφην, καὶ τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ στρέφονται πάντοτε πρὸς τὴν Μέκκαν καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν.) Ἐὰν οἱ Μωαμεθανοὶ δημαγωγοὶ ἐπιθυμῶσι ἐν τῷ ἀμέσως προσεχεῖ μέλλοντι νὰ ἐγείρωσιν ἀναρχίαν καὶ στάσιν, κατεστήσαμεν τοῦτο ἀνεκτῶς εὔκολον εἰς αὐτοὺς νὰ πράττωσιν ὑπὸ θρησκευτικὴν αἰγίδα.

Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸ ν' ἀφήσωμεν τὴν Ἁγ. Σοφίαν εἰς τοὺς Τούρκους, θὰ ἔχωμεν λίαν ἀπογοητευτικὸν ἀποτέλεσμα. Θὰ πεισθῶσι δικαίως ὅτι δὲν ἐτολμήσαμεν νὰ ἀποβάλωμεν αὐτούς, καὶ ἂν εἰς τὸν Τοῦρκον δὲν ἐμβάλωμεν φόβον, θὰ μᾶς περιφρονήσῃ.

3. **Τὸ κοινωνικόν.**— Τὰ ἀποτελέσματα Τουρκικοῦ καθεστῶτος (*régime*), ἐν χώρᾳ πεπολιτισμένῃ πρέπει πρῶτον νὰ μελετηθῶσιν ἵνα ἐκτιμηθῶσιν. Εἶναι τοῦτο ἡ παλαιὰ ἱστορία τοῦ Ἠσαῦ καὶ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἠσαῦ πάντοτε ἐκκαλεῖ, ἐνῷ ὁ Ἰακὼβ μᾶλλον ἀποκρούει. Οὕτω, σπανίως θὰ ἀκούσητε Ναυτικὸν ἀξιωματικὸν νὰ εἴπῃ λόγον καλὸν δι' Ἕλληνα ἢ Ἀρμένιον, τὸν Τοῦρκον ὅμως θεωρεῖ οὗτος τέλειον, εὐθὺν καὶ ἀνδρικὸν τύπον ἀνθρώπου. Εἶναι ἀληθές, ὑπάρχουσι πολλὰ ἐξαίρετα προσόντα εἰς τὸν χαρακτῆρά του, κοινωνικῶς ὅμως εἶναι παντελὴς ἀποτυχία.

Αὐθεντία, οἷος τυγχάνει ὁ Σὲρ *Edwin Pears*, παρέχει δαψιλῆ μαρτυρίαν τούτου. Τίγρις εἰς τὸ δάσος εἶνε μεγαλοπρεπὲς ζῷον, ἀλλὰ πολὺ βαρέως φέρει τὸν κατ' οἶκον βίον. Ἔχω φωτογραφίας Τούρκου, ὅστις ὡς Γερμανικὸν οἰκιακὸν ἀρνίον ἀπαγχονίζει καὶ βασανίζει Ἀρμενίους, οἵτινες ἐν τῷ παρελθόντι ἀπεδείχθησαν ὅτι ἦσαν ὁ νοῦς καὶ ἡ κινητήριος δύναμις παντὸς ὅ,τι ἄριστον ὑπῆρχεν ἐν τῇ Τουρκικῇ Αὐτοκρατορίᾳ. Θὰ προδώσωμεν ἡμεῖς αὐτοὺς δεύτεροι;

Δὲν δύναταί τις νὰ βοηθήσῃ, αἰσθάνεται ὅμως βαθεῖαν δυσφορίαν. Ὁ Ἀνατολίτης ἔχει τώρα ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ὁ Τοῦρκος αὐτὸς ἐμπιστεύετσι εἰς τοὺς Ἄγγλους, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναλάβωσιν αὐτοὶ τὴν ἐντολήν. «Ἀγαπῶμεν τοὺς Ἄγγλους εἶναι εὐγενεῖς, εἶναι διπλωμάται.» Ὀρθόδοξος ἱερεὺς μὲ διεβεβαίου μεθ' ὑψίστης ἐμπιστοσύνης πρό τινων ἡμερῶν ὅτι ἡ Ἁγ. Σοφία θὰ ἀπεδίδετο, «ἐπειδὴ θὰ ἐπέμενεν εἰς τοῦτο ἡ Ἀγγλικὴ Ἐκκλησία».

Οἱ Ὀρθόδοξοι ἐμπιστεύονται εἰς ἡμᾶς, οὐδέποτε ὅμως συγχύζονται.

4. **Ἡ πνευματικὴ ἀξίωσις.** Αὕτη εἶναι τὸ ἄλφα καὶ ὠμέγα καὶ διὰ τοὺς Καθολικοὺς θὰ εἶναι ἀποφασιστική.

Ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσθη καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν Ἁγ. Σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀπεκαλύφθη αὕτη διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη πρέπῃ ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ Ἁ. Σοφία καθ' ὅμοιον συλλογισμὸν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τοὺς Χριστιανούς. Δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Εἰρήνης νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἀποδοῦσα τὰ Καίσσαρος τῷ Καίσσαρι, πρέπει τώρα νὰ ἀποδώσῃ τῷ Θεῷ τὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Λειτουργίας αἰωρεῖται ἔτι ὑπὲρ τὴν ἐκκλησίαν

Καὶ οἱ Μουλλάδες αὐτοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι εἶδον λίαν πρωΐ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα φαντασματικὴν συνάθροισιν, καὶ ἀναρίθμητα φῶτα καίοντα πρὸ τοῦ τόπου ὅπου ἵστατο ἡ χρυσῆ Τράπεζά. Αὐτὸς ὁ οὐρανὸς ἀναμένει προσδοκῶν τὴν μεγάλην ταύτην ἐπανόρθωσιν.

Ἐὰν οἱ ἀναγνῶσται σας ἔστησάν ποτε ἐντὸς τῆς Ἁγ. Σοφίας, πέποιθα ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ ἠσθάνοντο ψυχικὴν ὀδύνην ἐν Θεῷ ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Οἴκου ὅστις ᾠκοδομήθη εἰς δόξαν Αὐτοῦ, καὶ ἦτό ποτε «τόσον ἐξόχως λαμπρός».

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μέγαλη καὶ πλουσία συλλογὴ **Τρικῶν** μαλλίνων καὶ μεταξωτῶν ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς τελευταίας μόδας διὰ Κυρίας καὶ Δεσποινίδας, εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας κ. ΙΩ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ Καταστήματα ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ.

Εἰς τὰ ἴδια Καταστήματα εὑρίσκεται καὶ πλουσία συλλογὴ γυναικείων **καπέλλων** τῆς ἐποχῆς. (10—2)

ΚΑΠΝΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ «Η ΕΛΠΙΣ»
ΔΙΑΝΕΛΛΟΥ & ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΤΙΜΑΙ ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

ΚΑΠΝΑ
(μετὰ Σιγαροχάρτου)

ΚΑΠΝΑ σειρᾶς	(κόκκινη ἐτικέττα)	ἡ ὀκᾶ Γρ.	110	πακέτ. γρ.	3
» »	(πράσινη »)	» »	130	»	» 3 1/2
» »	(τριανταφυλ. ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρ.)	» »	150	»	» 4
» »	(» ἐπ' ἀμφοτ. τῶν πλ.)	» »	165	»	» 4 1/2

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ	Ἀήδρος τῶν 25 καὶ 30 Σιγαρέττων	» »	130	»	» 3 1/2
»	» Α (Ἰλαρίων) 25	» »	170	»	» 4 1/2
»	Λευκοῦ Καπνοῦ Ο 25	» »	196	»	» 5 1/2
»	» » ΟΟ 25	» »	216	»	» 6
»	Ὀθέλλος (φελλοῦ) 25	» »	246	»	» 6 1/2
»	Χαρτονὲ (*useful*) 40	» »	226	»	» 6
»	» (*extra*) 40	» »	275	»	» 7 1/2

Ὑπάρχει ἐπίσης ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ διαρκὴς παρακαταθήκη ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος:

Ἰλαρέων Α.—Πελλαπαῖς Α.—Ὀθέλλος Α (ἐπιστόμιον φελλοῦ) **—Ἰδάλιον Α.—Ἀφροδίτη Α** (ἐπιστόμιον χρυσοῦν).— **Κανάρα Α.—Τρόοδος Α.—Λευκωσία Α.**

ΤΑΜΒΑΚΟΣ εἰς πακέττα τῶν 10 δρ. ἡ ὀκᾶ γρ. 90 τὸ πακέτ. γρ. 2 1/2
» *extra* » » 50 » » » 144 » » 18

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 1)14 Νοεμβρίου 1919.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν Κυρίων Καπνιστῶν ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ Καπνοῦ καὶ Σιγαρέττων μας, βελτιωθείσης ἐπαισθητῶς ἀφ' ἧς ἐποχῆς μᾶς ἐπετράπη ἡ ἐλευθέρα εἰσαγωγὴ Καπνῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, διαβεβαιοῦμεν δὲ ὅτι εἶναι ἀρίστη καὶ μία δοκιμὴ θὰ πείσῃ αὐτοὺς περὶ τούτου.

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ μας ὁ βουλόμενος εὑρίσκει ὅλα τὰ εἴδη Καπνοῦ καὶ Σιγαρέττων ξένης προελεύσεως τῶν καλλιτέρων καπνοπαραγωγικῶν χωρῶν, ὡς καὶ **ΚΑΠΝΩΝ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ.**

[6—5] ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ κεφάλαιον £ 200000 διῃρημένον εἰς 50000 μετοχάς.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

ΕΔΡΑ ἐν Λευκωσίᾳ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Λεμεσῷ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

ΕΝΕΡΓΕΙ πάσης φύσεως Τραπεζιτικὰς ἐργασίας ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν 1 σελλινίου ἀποταμιευτικὸν σύστημα δίδουσα τόκον πρὸς 5% κατ' ἔτος.

ΜΙΚΡΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ. Δέχεται καταθέσεις £ 100 μὲ τόκον πρὸς 3% κατ' ἔτος.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ὡς ἑξῆς:
ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀτόκως
» μετὰ τρεῖς μῆνας μέχρις ἓξ μηνῶν μὲ τόκον 2% κατ' ἔτος.
» » ἓξ μῆνας μέχρις ἑνὸς ἔτους μὲ τόκον 2 1)2% » »
» » ἓν ἔτος μέχρι δύο ἐτῶν μὲ τόκον 3% » »
» » δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα μὲ τόκον 4% » »

ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ. Διαρκοῦντος τοῦ 1919 £ 4.4 0 μετὰ τόκου 8% κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1919 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ!

**Δοκιμάσατε τὰ σιγα

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΘΡΑΚΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΟΛΙΓΟΠΙΣΤΙΑΝ ΤΟΥ Κ^ου ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

«Δὲν θέλω τὴν Θράκην καὶ ἂν μοῦ χαρίσωσιν αὐτήν».

«Ἐθυσίασα τὴν Θράκην καὶ ἓν ἑκατομμύριον Ἑλλήνων χάριν τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου».

«Ἀλλὰ δύνασθε νὰ ἦσθε αἰσιόδοξοι. Ἀπομάκρυνσις τῆς Βουλγαρίας ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ Αἰγαίου καὶ κατοχὴ ὑφ' ἡμῶν τῆς ἠπειρωτικῆς Θράκης ἀποτελοῦσιν ἀπαρχὴν ἀναγνωρίσεως τῶν ἐπὶ τῆς Θράκης δικαίων μας. Εἰς τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν τῆς θέσεως ἡμῶν μία μόνη Δύναμις ἠναντιώθη..» (Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι).

«Μετὰ αἰῶνας δουλείας ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπανευρίσκει πάλιν ἑαυτὸν μὲ τὴν ἐδαφικήν του συνέχειαν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων του».

Αἱ ἄνωθι περικοπαὶ καθ' ἑαυτὰς ἐμφαίνουσι τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν καὶ ἀμβλυωπίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ὀλιγοπιστίαν καὶ μικροψυχίαν πολιτικοῦ ἀνδρὸς ὅστις ἔξωθεν ἐπιβληθεὶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν κρισιμωτάτοις καιροῖς ἐξώθει ταύτας εἰς ὄλεθρον· ἀνωτέρα ὅμως δύναμις ἀκαταμάχητος σώζει αὐτὰς καὶ παρὰ τὴν ἀμβλυωπίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν μικροψυχίαν τούτου τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα φαίνονται ἔτι κἄπως αἰσια.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρὰ τὴν θορυβώδη καὶ πολυτάραχον διαγωγήν περὶ τὸ ὄνομά του ἐγένετο ὁ μικροψυχότερος καὶ ἀμβλύτερος πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ξένος δὲ παντελῶς πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἀχθὸς τῆς ἐνδόξου καὶ μεγάλης ἱστορίας αὐτῆς. Ξενίζονται ἐπὶ τούτοις βεβαίως οἱ ἀναγνῶσται ὅσοι διακατέχονται ὑπὸ τῶν ἐπιπολαίων ἐντυπώσεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν κομματικῶν διαφημίσεων καὶ δὲν ἀνατρέχουσιν εἰς τὸ παρελθὸν ἵνα κρίνωσι τὸν ἄνθρωπον καὶ σήμερον ἀσφαλῶς.

Πρὸς δημαγωγίαν ἀξώγκωσεν τὴν ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου ἀπομάκρυνσιν τῆς Βουλγαρίας καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ του κ. Πολίτου διατυμπανίζουν ὅτι ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῆς Θράκης καὶ οὕτω μετὰ αἰῶνας δουλείας ἐπανευρίσκει οὗτος ἑαυτὸν μὲ τὴν ἐδαφικήν του συνέχειαν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων του.»

Ἀληθῶς, ὁ ἑλληνισμὸς ὅλος τὴν Θράκην ἑλληνικωτάτην κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας, μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ Τουρκικοὺς χρόνους, ἐθεώρει ὡς κρίκον συνεκτικὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ τὸν κρίκον τοῦτον ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε συντρίψει κατὰ τρόπον σκαιότατον καὶ ἐχθρικώτατον πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς Θρᾶκας.

Μετὰ τὰς ἐνδόξους νίκας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὁ κ. Βενιζέλος διακήρυττεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι «τὴν Θράκην δὲν θέλει καὶ ἂν τῷ ἐχάριζον αὐτήν». Ἡ σκαιὰ αὕτη ἔκφρασις κατὰ τοῦ πολυτιμοτέρου τμήματος τῶν ἑλληνικῶν ὑποδούλων χωρῶν κατέπληξε καὶ ἐπλήγωσε πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, καὶ ἂν ἡ ὀδύνη δὲν ἐξεδηλώθη τότε, ὀφείλεται εἰς τὰ ἄλλα ἐθνικὰ εὐτυχήματα, ἅτινα ἐπλήρουν ἀγαλλιάσεως τότε τὸ ἔθνος. Ἡ Θράκη διὰ τὸν κ. Βενιζέλον ἦτο ἄχθος, ἦτο σεσηπὸς μέλος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἤθελε ν' ἀποκόψῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀφίνων τὴν Ἑλληνικωτάτην ταύτην χώραν λείαν εἰς τοὺς ὠμοὺς Βουλγάρους.

Τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του ταύτην ἐξετέλεσε κατὰ τρόπον οὐδεμίαν ἐπιτρέποντα ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ παράδοξος οὗτος Ἕλλην πολιτικὸς ξένα θεραπεύων συμφέροντα πολιτικὰ ἐθυσίαζεν εἰς αὐτὰ τὴν Μεγάλην ἰδέαν τῆς φυλῆς μας τὴν ὁποίαν εἰρωνεύετο πάντοτε καὶ ἐχλεύαζεν.

Ἐν τῷ ὑπομνήματί του πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς εἰρήνης μετὰ περισσῆς ἀφελείας ὁμολογεῖ ὅτι ἐθυσίασε τὴν Θράκην καὶ ἓν ἑκατομμύριον Ἑλλήνων χάριν τῆς συγκροτήσεως τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσδου, Βαλκανικὸς δὲ Σύνδεσμος ἐσήμαινε τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας ἀνὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον καὶ τὴν ἀπάρνησιν καὶ ἐξανέμωσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν ἦσαν δὲ ταῦτα οὔτε τεχνάσματα διπλωματικὰ οὔτε πτερόεντα ἔπη, διότι ἐπεβεβαιώθησαν καὶ ἐπεσφραγίσθησαν δι' ἔργων τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἐν τῷ αὐτῷ ὑπομνήματί του ἀποκαλύπτει ὅτι, καὶ μετὰ τὰς νέας λαμπρὰς νίκας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κατὰ τῶν Βουλγάρων, ὁ κ. Βενιζέλος ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Βουκουρεστίου ἀφῆκεν εἰς τοὺς βουλγάρους μετὰ συνειδήσεως ἐλαφρᾶς τὴν Θράκην, καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἐδέχθη ὅπως παρατείνῃ τὴν κατοχὴν τῆς Δυτικῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ πάσης τῶν Νεοτούρκων ἐπιδρομῆς, μεχρισοῦ ἡ Βουλγαρία συγκροτήσῃ ἱκανὴν δύναμιν στρατιωτικὴν καὶ ἀνακαταλάβῃ αὐτὴν ἀσφαλῶς. Οὕτως ὁ κ. Βενιζέλος ἐκράτει τὴν Θράκην ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ ἵνα παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς ὀλιγίους Βουλγάρους, ἐνῷ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συνέφερε νὰ ἀνακαταλάβωσιν αὐτὴν οἱ Τοῦρκοι, καὶ μὴ διακοπῇ ἡ συνέχεια τῆς ὁδοῦ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος οὐδέποτε ἐπίστευσεν εἰς τὰ ἐθνικὰ ὄνειρα, καὶ τὴν Ἑλλάδα περιώριζε μόνον ἐν Εὐρώπῃ, ὅπως εἶχε διαγράψει αὐτὴν ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ παρὰ τῆς νίκας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου κατὰ τῶν Βουλγάρων, ὁ κ. Βενιζέλος παρέδιδεν ἀστόργως εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀστοργίας καὶ ἀγκαταλείψεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι καὶ τόδε:

Ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ναὐτάτον τεῦχος τοῦ 1919, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων» καὶ συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε γυμνασιάρχου τοῦ Π. Γυμνασίου κ. Στέλπ. Κυριακίδου, θρᾶκὸς τὴν πατρίδα ἐκ Γκιουμουλτζίνης, ἐπιγραφόμενον: «Ἡ Δυτικὴ Θρᾴκη καὶ οἱ Βούλγαροι» ἐξ οὗ μανθάνομεν ὅτι ἡ Θρᾴκη ἠρημώθη τοῦ Ἑλληνικωτάτου πληθυσμοῦ αὐτῆς πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς πρωθυπουργοῦ, ὅστις παρέδωκε τὴν πολυπαθῆ καὶ πολυφρήνητον Θράκην εἰς τοὺς ὀλίους αὐτῆς Βουλγάρους.

Τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Θράκης πρεμήνυον εἰς αὐτὸν οἱ Βούλγαροι ὅτε κατέλαβον αὐτὴν κατὰ τὸν βαλκανικὸν ἐναντίον τῆς Τουρκίας πόλεμον, καὶ ἔκτοτε, 1912-1913, ἤρξατο ὁ ἐξοντωτικὸς διωγμὸς κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θράκης.

«Πρῶτοι οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ριζικῶν βουλγαρικῶν μεθόδων καὶ τὴν ἔκρηξιν τῶν κτηνωδῶν ἐνστίκτων τοῦ Βουλγάρου νικητοῦ ὑπῆρξαν οἱ Τοῦρκοι. Εἶναι ἀνεκδιήγητοι αἱ καταστροφαί, αἱ λεηλασίαι, αἱ σφαγαί, αἱ ἀτιμώσεις..... Εἰς 250 χιλ. ἀναβιβάζει ὁ René Puaux τοὺς παντοιοτρόπως ἐξοντωθέντας Τούρκους. Εἰς τινα μέρη ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς ἀπεσφάγη σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν...

«Ὅλα τὰ τζαμία κατεκρημνίσθησαν ἢ μετεβλήθησαν εἰς ἐκκλησίας ἢ ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς καφφεῖα. Οἱ μιναρέδες κατερρίφθησαν. Τὸ διὰ τῆς βίας βάπτισμα τῶν Τούρκων ἦτο εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Περαιτέρω γράφει:

«Διάφορα κάπως ἦσαν τὰ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ληφθέντα μέτρα. Ἡ συμμαχία μετὰ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἠμπόδιζε νὰ μεταχειρισθῶσι κατὰ τῶν Ἑλλήνων τὰ αὐτὰ ἐξοντωτικὰ μέτρα... Βεβαίως δὲν ἔλειψαν καὶ φόνοι καθ' Ἑλλήνων καὶ ἀτιμώσεις καὶ διαρπαγαί... Ἐν γένει δὲ αἱ πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέθοδοι ὑπῆρξαν κάπως διάφοροι...

«Ἐν Ξάνθῃ ὁ ἀξιωματικὸς Παυλὼφ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς φιλοξενοῦντας αὐτὸν Ἕλληνας πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶπεν: «Πρέπει νὰ παύσετε φρονοῦντες καὶ αἰσθανόμενοι ἰδέας καὶ αἰσθήματα Ἑλληνικὰ καὶ νὰ ἐκβουλγαρισθῆτε διότι ἄλλως πικρὰ θὰ μετανοήσετε». Ἄλλος βούλγαρος ἀξιωματικός, ὁ Κολάρωφ, εἶπεν ὅτι «ἐντὸς δεκαετίας τὸ πᾶν ἐν Θρᾴκῃ πρέπει νὰ ἐκβουλγαρισθῇ.» Ὁ δὲ βουλευτὴς Κίπρωφ τὰ ἑξῆς ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἕλληνας: «Ὁ Ἑλληνισμὸς ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τῆς βουλγαρικῆς εἰσελάσεως εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα τὸ πᾶν μετεβλήθη καὶ ἐν μόνον μέσον ἡσύχου αὐτοῦ ζωῆς καὶ προόδου ὑπάρχει, ὁ ἐκβουλγαρισμὸς αὐτοῦ». Οἱ Βούλγαροι ἐστράφησαν κατὰ τῶν σχολείων ἐν πρώτοις καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων ἐν Θράκῃ.

«Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν περιεφρονοῦντο καὶ περιυβρίζοντο, ἀπηγορεύετο δὲ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀνὰ τὰ Ἑλληνικὰ χωρία τῆς περιφερείας των τακτικὴ περιοδεία, ὅπως παύσῃ ἡ ἐκ μέρους τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν τούτων ἀρχηγῶν ἐνθάρρυνσις καὶ ἐνίσχυσις τῶν καταπιεζομένων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν...

«Εἰς Διδυμότειχον οἱ φυλακιζόμενοι, δερόμενοι καὶ παντοιοτρόπως βασανιζόμενοι χωρικοὶ ἠπειλοῦντο διὰ θανάτου, ἐὰν ἤθελον δεχθῇ τὸν Μητροπολίτην ἢ ἁπλῶς ἐὰν ἤθελον ἀναφερθῇ πρὸς αὐτόν. Εἶναι ἀνεκδιήγητα ὅσα ὑπέμεινεν ἡ παρὰ τὸ Ὀρτάκιοϊ ἀκμαιοτάτη κώμη Μανδρίτσα ἐκ 3000 ἀλβανοφώνων ἀλλ' ἑλληνικωτάτων τὸ φρόνημα κατοίκων ἀποτελουμένη. Ἐν Ξάνθῃ τῇ 20 Ἀπριλίου 1912 βούλγαροι στρατιῶται ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς στρατιωτικόν τινα ἰατρὸν καὶ τὸν ἀρχιαστυνόμον Στεφὰν Ἰβάνωφ, εἰσήλασαν εἰς τὴν λέσχην τῶν νέων καὶ ἔσχισαν τὰς εἰκόνας* καὶ ἐξύβρισαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸν Μητροπολίτην.

Σύγχρονος ἔκθεσις τοῦ Μητροπολίτου ἐν Διδυμοτείχῳ διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς: «Ἐκβιάζουσιν οἱ Βούλγαροι τὴν τιμὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παρθένων καὶ καθόλου παντοιοτρόπως πιέζουσι τοὺς ἡμετέρους, φερόμενοι πρὸς αὐτοὺς ὄχι ὡς προστάται καὶ ἐλευθερωταί, ἀλλ' ὡς τύραννοι καὶ ἐπιδρομεῖς τοῦ χειρίστου εἴδους.»

Ταῦτα εἶναι ἐλάχιστα ἐξ ὅσων διέπραττον οἱ Βούλγαροι κατὰ τοῦ ἐν Θρᾴκῃ ἑλληνισμοῦ ἐν ᾧ χρόνῳ ἔτι ἦσαν σύμμαχοι μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, ἐκτενῶς δὲ καὶ λεπτομερῶς ἐδημοσιεύοντο περὶ τούτων ἐκθέσεις τῶν Μητροπολιτῶν τῶν ἀρχιερατικῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν προϊσταμένων ἐν γένει κληρικῶν ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μέχρι τῆς 22ας Ἰουνίου 1913.

(Ἀκολουθεῖ).

*Σ. Σ. Κ. Φ. Τὰς εἰκόνας τῶν Βασιλέων ὁ συγγραφεὺς δὲν τολμᾷ νὰ τὸ εἴπῃ.

Μ. Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Διδάκτωρ ἰατρὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου,

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐπὶ τετραετίαν ἐπιδοθεὶς εἰς ἀνωτέρας σπουδὰς ἐπιστημονικὰς περὶ τὴν παθολογίαν,

ΕΝ τῷ μοναδικῷ ἐκεῖ **Νοσοκομείῳ τῶν παίδων**, καὶ ἐν τοῖς **Μαιευτηρίοις** ἠσχολήθη εἰς τὰ νοσήματα τῶν βρεφῶν καὶ τῶν παιδίων,

ΤΥΧΩΝ τῆς ἀδείας ἐξήσκησε παραλλήλως πρὸς τὸς σπουδάς του τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ εἴκοσι μῆνας,

Ἐγκατέστη τώρα εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν του καὶ δέχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Κασσιανοῦ οἰκίᾳ του καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 10—11 π. μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕΝ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὸ κατάστημα TRUMMER μᾶς ἔγραψεν ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος Δεκεμβρίου θὰ μᾶς κάμῃ τὴν πρώτην φόρτωσιν ἐκ 250 κιβ. ΦΩΣΦΟΡΩΝ ΒΕΔΟΥΙΝΟΥ ἐκ τῆς ἰδίας ἀκριβῶς ποιότητος ὅπου μᾶς ἔστελλε πρὸ τοῦ πολέμου καὶ εἰς τιμὰς χαμηλοτάτας.

Θὰ ἐκφορτωθῶσιν εἰς Ἀμμόχωστον, Λάρνακα καὶ Λεμεσόν.

Κερὰ παραφίνης καὶ ἄλλων ποιοτήτων δι' οἰκιακὴν χρῆσιν καὶ **διὰ κηροποιοὺς** κάμνομεν τὰς χαμηλοτέρας τιμὰς ἐν Κύπρῳ.

Πισκόττα διαφόρων ἐργοστασίων ἔφθασαν τελευταίως.

Τσάγια ἐκτάκτου ποιότητος.

Πούρα *Sumatra* 17—12—19.

(5 1) Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ καὶ Σία.

ΕΦΘΑΣΑΝ εἰς τὰ Καταστήματα τῶν κ.κ. **Α. Μιχαηλίδου καὶ Σίας** (Ι. Μιχαηλίδη) ρέγγες εἰς μεγάλα βαρέλια τῶν 600 καὶ μισὰ βαρέλια τῶν 300 *Stacy Watson* ὡς καὶ μπακαλιάροι *God'fish*, ἀμφότερα ἀρίστης ποιότητος.

Τιμαὶ ἐκτάκτως χαμηλαί. (5—2)

Τὸ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ Ἐμπορορραπτείαν τοῦ κ. **Γεωργίου Νικολάου** μετεκομίσθη εἰς τὴν Στοὰν Κύκκου, παραπλεύρως τοῦ Βιβλιοπωλείου τοῦ κ. Γεωργίου Χ. Ὑψηλάντου.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ὁ τηλεγραφικὸς ἀποκλεισμὸς τῆς Νήσου ἀπὸ μηνὸς περίπου ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀσφαλῆ πληροφορίαν ἂν ἡ Κυπριακὴ Ἀποστολὴ φθάνῃ εἰς Ἀμμόχωστον διὰ τοῦ αὐρινοῦ συμβατικοῦ ἀτμοπλοίου, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῶν προγενεστέρων ταχυδρομικῶν πληροφοριῶν αὐτῆς.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου ἀναγνωρίζων ὅτι ἡ Κυπριακὴ Ἀποστολὴ ὑπὲρ ἡμῶν διήγαγεν ἐν τῇ ξένῃ μακρὰν τῶν φιλτάτων καὶ τῶν ἔργων αὐτῆς καὶ εἰργάσθη μετὰ πατριωτικοῦ ἀληθῶς ζήλου, ὅσον ἐπετράπη εἰς αὐτὴν νὰ ἐργασθῇ καὶ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ εὐοδώσεως τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ, ἐπὶ τούτοις δεξιοῦται αὐτὴν μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς.

Ἀλλοίαν ὅλως, βεβαίως, προσεδόκα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ἐπάνοδον τῆς Κυπρ. Προεδρείας, κομιζούσης τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐλευθερίαν ἀπ' αἰώνων προσδοκωμένην εἰς τὴν πολυπαθῆ ταύτην Νῆσον, καὶ ἀντὶ ταύτης ἀπέστειλε πρὸ αὐτῆς ἐν διπλωματικὸν ἔγγραφον εὐνοϊκὸν μὲν πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους του, οὐδεμίαν ὅμως παρέχον ἐπαγγελίαν θετικὴν καὶ ἀσφαλῆ.

Εἰς τοῦτο δὲν πταίει βεβαίως ἡ Κυπρ. Ἀποστολή, ἥτις ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ὡς μόνον ἐφόδιον προέβαλε τὸ ἀκαταμάχητον καὶ ἀδιαφιλονίκητον δίκαιον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς χειραφετήσεως τῶν νησιωτῶν, τὸ ὁποῖον ἀνομολογοῦσι μὲν καὶ ἀναγνωρίζουσι, διατάζουσιν ὅμως καὶ ἀναβάλλουσι τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτοῦ.

Ἡ διάστασις τῶν γνωμῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυπριακῆς Ἀποστολῆς περὶ ἐπανόδου ἢ παραμονῆς αὐτῶν μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Λόϋδ Τζόρτζ οὐδόλως μειοῖ τὴν πρὸς πάντας ὀφειλομένην εὐχαριστίαν καὶ εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐφ' οἷς ἐμόχθησαν καὶ ὑπέμειναν καὶ ἐζημιώθησαν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, διότι ἀληθῶς οὐδεὶς φαίνεται λόγος ἀποχρῶν πρὸς περαιτέρω παραμονὴν τῆς Ἀποστολῆς ἐν Λονδίνῳ. Τὰ διοβούλια τῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν διεθνῶν ζητημάτων διεξάγονται ἐν ἀδιεξιτήτῳ μυστικότητι ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατος οἱοσδήποτε τούτων ἐπηρεασμὸς ἄλλοθεν, ἤκιστα δὲ παρὰ μιᾶς πρεσβείας ἥτις ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ θυροκοπῇ ἐπαιτικῶς καὶ ἱκετικῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπολογιστῆς δυνάμεως ἢ ἐπιρροῆς.

Ἡ ἐκουσία καὶ ἰδίαις δαπάναις περαιτέρω παραμονὴ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Θ. Θεοδότου ἐν Λονδίνῳ ὅστις ὑπέστη καὶ τὰς μεγαλειτέρας ζημίας ἐν τῷ ἐπαγγέλματί του διὰ τὴν μακρὰν ἀποδημίαν του, εἶνε ἔνδειξις πραγματικῆς ἐθελοθυσίας ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, ἀξίας τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως, χωρὶς ὅμως νὰ παρέχῃ καὶ τὴν ἐλπίδα προαγωγῆς τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἡμῶν.

Εἴθε νὰ ἔχῃ τὸ εὐτύχημα, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἐθελοθυσίας του, νὰ γένηται ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος τῆς μεγάλης καὶ χαρμοσύνου ἀγγελίας τῆς ἑνώσεως.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ

Αἱ δύο πῆραι τοῦ Αἰσώπου.

Οἱ ἀναγνέντες τὸ κυκλοφορήσαν τῇ π. ἑβδομάδι σχοινοτενὲς ἀνακοινωθὲν τοῦ κ. Δημάρχου περὶ τῶν διαφορῶν μεταξὺ Δημαρχείου καὶ Ἠλεκτρικῆς ἔχουσι τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ προσοχὴ ὅλη καὶ ὁ καιρὸς τοῦ Δημαρχείου ἀπὸ τοῦ 1917 ἀπερροφήθησαν ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἠλεκτρικὴν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Συμβολαίου, καὶ οἱονεὶ ἡ ὑπαρξις τοῦ Δημαρχείου ἐξηρτήθη ἀπὸ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως.

Ἐντεῦθεν ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι κατὰ τὰς δυσχερεστάτας ἡμέρας τοῦ πολέμου ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγένετο ἱκανοποιητικὸς καὶ οἰκονομικῶς λίαν ἐπωφελὴς εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ τε Δήμου καὶ τῶν Δημοτῶν.

Ἐφόσον αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἠλεκτρικῆς περιωρίζοντο εἰς τὰς παραχωρήσεις τῆς πολεμικῆς περιόδου πρὸς παράτασιν αὐτῶν καὶ διὰ τὴν μεταπολεμικὴν τοιαύτην ἐπὶ μῆνάς τινας ἢ καὶ ἔτος, εὑρίσκετο αὕτη ἐν τῷ δικαίῳ, διότι ὀρθῶς διηρώτησε λόρδος τὶς ἐσχάτως ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων: Ἔλληξεν ἄρά γε ὁ πόλεμος; αἱ δυσχέρειαι τοῦ πολέμου συνεχίζονται καὶ τινες τούτων μάλιστα ἐπιτείνονται καὶ ἦτο δίκαιον νὰ γένωνται ἐύλογοι καὶ ἀναγκαῖαι παραχωρήσεις εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ ἔστω καὶ ἠλαττωμένου. Ἡ ἀξίωσις ὅμως τῆς Ἠλεκτρικῆς πρὸς παράτασιν τοῦ προνομίου αὐτῆς ἐπὶ ἄλλην εἰκοσιπενταετίαν ἵνα ἐγγυηθῇ αὕτη τὴν ἀγορὰν καὶ ἑτέρας μηχανῆς οὔτε δικαία ἦτο οὔτε δεκτὴ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ παρὰ τῶν μᾶλλον εὐνοϊκῶς διατεθειμένων πρὸς αὐτήν. Ἡ Ἠλεκτρικὴ δικαιοῦται νὰ τύχῃ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον παραχωρήσεων καὶ ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ τὸν οὕτω συμπεφωνημένον φωτισμόν, ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὰς ἀναγκαίας μηχανὰς πρὸς τοῦτο καὶ ἂν προτίθεται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν μόνην λειτουργοῦσαν μηχανὴν αὐτῆς *Diesel*, κατατριβεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς μακρᾶς καὶ διηνεκοῦς χρήσεως, μοιραίως θὰ παύσῃ μετ' οὐ πολὺ ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς καὶ ἡ Ἑταιρεία θὰ ἐκπέσῃ αὐτοδικαίως τοῦ προνομίου αὐτῆς.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐνῷ μετά τινος βιαιοπαθείας ἐλέγχει τὴν λειτουργίαν τῆς Ἠλεκτρικῆς, λησμονεῖ παντελῶς τὴν ἀθλιότητα τῆς καταστάσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ὁδῶν καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῆς. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ καὶ πάροδοι πλὴν τῆς τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς ὁδοῦ Βικτωρίας εἶναι κατεστραμμέναι καὶ γέμουσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πηλοῦ καὶ βορβόρου ἐντὸς τοῦ ὁποίου βυθίζονται οἱ διαβάται δι' ὅλου τοῦ πέλματος καὶ μέχρι τῶν ἀστραγάλων ἐνίοτε, πολλαχοῦ δὲ χαίνουσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὰ στόμια ὑπονόμων καὶ διατρέχουσιν οἱ διαβάται τὸν κίνδυνον νὰ ἐμπέσωσιν εἰς αὐτὰ καὶ θλάσωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Νομίζει τις ὅτι ἐλλείπει ὅλως ἡ Δημοτ. ἐξουσία ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἡ πόλις εἶ αι ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἔρημος πάσης δημοτικῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ ὁδοὶ καὶ πάροδοι τῆς πόλεως ἀπὸ πολλοῦ ἐγκαταλελειμμέναι καὶ ἀνεπισκεύαστοι περιῆλθον εἰς οἰκτρὰν ἀληθῶς κατάστασιν καὶ ἐφεξῆς θὰ ἀπαιτηθῇ ὑπέρογκος δαπάνη πρὸς ἀνεκτὴν ἐπισκευήν, τὴν ὁποίαν τὸ Δημοτ. Ταμεῖον θὰ εἶναι ἀνίκανον νὰ καταβάλῃ.

Ὁ κ. Δήμαρχος, ὡς ἄνθρωπος τοῦ Αἰσωπείου μύθου, ὅστις εἶναι ὁ αἰώνιος ἄνθρωπος, φέρει καὶ αὐτὸς δύο πήρας, καὶ βλέπει μὲν καὶ διαλαλεῖ τὰ σφάλματα τῆς ἠλεκτρικῆς ἐν τῇ προσθίᾳ πήρᾳ ὑπάρχοντα, λησμονεῖ ὅμως τὸ βάρος ὅλων τῶν ἰδικῶν του ἐν τῇ ὀπισθίᾳ πήρᾳ κεκρυμμένων.

ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΒΑΡΥΠΟΙΝΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Κύπριος Ροκαμβόλ.

Τὴν νύκτα τοῦ π. Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν ἀπέδρασαν τέσσαρες βαρύποινοι κατάδικοι ἐκ τῶν Κεντρ. Φυλακῶν κατὰ τρόπον ἀληθῶς ἀξιοσημείωτον καὶ πράγματι μυθιστορικόν.

Ἀρχηγὸς φαίνεται τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἐγένετο ὁ κάθειρκτος βαρύποινος τέως φαρμακοποιὸς ἐν Λεμεσῷ Ἰωάννης Ἰωσηφίδης, ὅστις καταδικασθεὶς ἄλλοτε εἰς δεκαετῆ εἱρκτὴν ἐπὶ παραχαράξει Κυπρ. χαρτονομισμάτων εἶχεν ἀπολυθῇ ἐπ' ἀδείᾳ ὡς πάσχων ὑπὸ νόσου ἀνιάτου, ἐνεκ

ΕΥΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐπιστάτου κ. Ἀντ. Κλόκαρη εἰς βοηθὸν ἐπόπτου τῆς Γεωργίας, θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν πρό πολλοῦ ἔδει νὰ εἶνε ὁ μακρὰς καὶ λίαν εὐδοκίμους παρασχὼν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Γεωργ. Τμῆμα καὶ εἰς τὴν καθόλου Γεωργίαν τῆς Νήσου συνδυάζων μακρὰν πεῖραν μετὰ ἐμβριθῶν εἰδικῶν σπουδῶν περὶ τὰ γεωπονικὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ, ἐμπεφορημένος δὲ θερμοῦ καὶ ἀδιαπτώτου ζήλου εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ὅπερ τοῦ τόπου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Τῇ π. Παρασκευῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ τοῦ ἐνδόξου ἐν Ἠπείρῳ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Κυπρίου ἥρωος Χριστοδούλου Σώζου ἡ σεβαστὴ χήρα αὐτοῦ ἐτέλεσε κατανυκτικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τρυπιώτη εἰς ὃ παρέστησαν πολλοὶ ἔγκριτοι πολῖται, οἱ μαθηταὶ τοῦ Π. Διδασκαλείου καὶ τοῦ Π. Γυμνασίου μετὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ πολλὰ μέλη τῆς Ἐφορείας τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων.

◆ ◆ ◆

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ. Ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπανελήφθη ὁ ἠλεκτροφωτισμός, καὶ ἀνέπνευσεν ὁ κόσμος ἅστις ἐκ τῆς βραχείας στερήσεως αὐτοῦ ἠσθάνθη πλειότερον τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην αὐτοῦ.

◆ ◆ ◆

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ. Διὰ τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ ἀγγέλλεται ἐκ τῆς πρωτευούσης τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὅτι τὸ Γενικὸν Ναυτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι κατὰ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν πρόγραμμα, ὁ Ἀμερικανικὸς Στόλος μέχρι τοῦ 1925 θὰ εἶνε ἴσος πρὸς τὸν ἰσχυρότατον στόλον ἐν τῷ κόσμῳ.

Πόσα δὲν λέγει ἡ τρομακτικὴ αὕτη ἀγγελία!

◆ ◆ ◆

ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟΝ. Ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ ἡμέτερος πλανήτης εὑρίσκεται εἰς τὸ περιήλιον εἰς τὴν ἐλαχίστην δηλ. ἀπόστασίν του ἀπὸ τοῦ Ἡλίου ἐν τῇ περιφορᾷ του περὶ αὐτὸν καὶ ἡ παρελθοῦσα καὶ αἱ 2—3 ἑπόμεναι νύκτες εἶναι αἱ μέγισται τοῦ ἔτους. Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον.

Ψὲς ἐτερμάτισε τὸν βίον ὑπὸ συγκοπῆς ὁ μωπολίτης χρηστὸς καὶ ἐνάρετος ὁ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΜΑΓΓΑΝΗΣ

ἀρχαῖος ὑπὸ σύνταξιν ὑπάλληλος κυβερνητικός, παρασχὼν εἰς τε τὴν διοίκησιν καὶ τὸν τόπον ἀξιολόγους ὑπηρεσίας.

Εἰ. ἀρχαῖον καὶ ἔγκριτον τῆς πρωτευούσης ἀνήκων οἰκογένειαν ἀπήλαυε τῆς κοινῆς συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως χάρις εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους καὶ τῶν τρόπων αὐτοῦ πρὸς πάντας.

Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι, ἀπώλεσαν ἀγαθὸν καὶ ἀγαπητὸν συγγενῆ, ἡ δὲ κοινότης ἐνάρετον καὶ χρηστὸν μέλος αὐτῆς.

Συλλυπούμενοι τοῖς συγγενέσι καὶ οἰκείοις αὐτοῦ ἑνούμεν τὰς εὐχάς ἡμῶν μετὰ τῶν πολυαρίθμων φίλων καὶ γνωρίμων του ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεώς του ἐν τῇ αἰωνίᾳ μακαριότητι.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

ΔΙ' ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΕΜΥΘΟΥ

Ζητοῦνται προσφοραὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκονοστασίου τῆς ἐκκλησίας Λεμίθους. Οἱ βουλόμενοι δέον νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὑποβάλωσι τὰ σχέδια καὶ τὰς προσφορά των. Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1920 (ἡ.π.)

Περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται νὰ ζητήσωσιν οἱ βουλόμενοι ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπείας κ. Χρ. Ι. Λεβέντην ἢ ἀπὸ τὸν Γραμματέα κ. Ι. Θ. Πατσαλίδην εἰς Λεμίθουν. (3—2)

Εἰς τὸ κατάστημα κ. Χρ. Σ. Λυμπουρῆ, ἔφθασε καὶ ὑπάρχει μεγάλη παρακαταθήκη ποιάδων ὑποδημάτων (ἀδιάβροχοι μάρκας Cobra φειδιοῦ) ὡς καὶ εἰς τὸ ἐν Λάρνακι κατάστημα τοῦ κ. Χριστ. Παπανικολάου.

Αἱ ἀρίστης ποιότητος ποιάδες «Cobra» στιλβώνουν καὶ διατηροῦν τὰ ὑποδήματα χρησιμοποιούμεναι δι' ὅλα τὰ εἴδη τῶν δερμάτων, εἶναι δὲ αἱ εὐθηνότεραι καὶ οἰκονομικώτεραι εἰς τὸ εἶδος των.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 15 Δεκεμβρίου καὶ ὥρᾳ 4 μ. μ. ὁ Ν. Καταλᾶνος θὰ εἴπῃ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΓΗΣ

Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τρίτη 8 μ. μ. «Τὸ ἔργον τοῦ Παστέρ».

Πέμπτη 8 μ. μ. «Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος».

Σάββατον 8 μ. μ. Ἑρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐπιούσης Κυριακῆς.

Λευκωσία 10 Δεκεμβρίου 1919.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ

Πρὸς τὴν Σεβ. Θρονικὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Μητροπόλεως Πάφου.

Κύριοι,

Ἐκ δημοσιεύματος ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» ὑπογεγραμμένου διὰ ψευδωνύμου «Φιλελεύθερος» ἔλαβον ἄφορμὴν νὰ ζητήσω καὶ λάβω πληροφορίας ὅτι τὸ ποσὸν τῶν £ 35 ἀνὸ' δ σὼν μετεπωλήθη τὸ εἰς Μέσσανα χωράφιον ὑπὸ τοῦ Ἱεροδιακόνου τῆς Μητροπόλεως κ. Παγκρατίου, ἀγοράσαντος αὐτὸ παρὰ τῆς Μητροπόλεως ἀντὶ £ 17 ἀποφάσει τῆς Θρον. Ἐπιτροπείας, παρεχωρήθη εἰς τὸ Σχολεῖον Μεσσάνων.

Ἔμαθον, ὅμως, προσέτι ὅτι ἄλλο κτῆμα, χωράφιον τῆς Μητροπόλεως ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Μεσσάνων κείμενον, ἐπωλήθη παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Πάφου κ. Ἰακώβου Ἀντζουλάτου πρὸς τὸν Ἱεροδιάκονόν του καὶ μέλος τῆς Θρον. Ἐπιτροπείας Παγκράτιον καὶ μετεγράφη ἐπ' ὀνόματι τούτου ἀντὶ £ 14. 0. 0., μετὰ δύο δὲ μῆνας ἤτοι τῇ 1ῃ π. Νοεμβρίου, ὁ κ. Παγκράτιος μετεπώλησε τοῦτο εἰς τινα γυναῖκα ἐκ Μεσσάνων ἀντὶ £ 126. 0. 0, προσέφερον δὲ ἄλλος διὰ τὸ αὐτὸ κτῆμα £ 170, ἀλλ' εἶχε συμβληθῇ ἤδη ἐπὶ ποινικῇ ὑπόθεσι μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ἐνομιμοποίησε τοῦτο εἰς αὐτήν.

Πάντως, βεβαίως, ἐκπλήττει μεν' ἐμοῦ ἡ μεγάλη ζημία τῆς Μητροπόλεως ἀπὸ τοιούτων πωλήσεων τῶν κτημάτων αὐτῆς, καὶ τὸ κοινὸν δικαίως ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ἂν αὗται γίνωνται ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀξιοτίμων λαϊκῶν μελῶν τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπείας.

Κτῆμα 1)12)19

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς

Πολίτης Κτήματος.

ΕΚ ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΟΠΗΓΗΣ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολή.

Κύριον Ἀγαθάγγελον Παπαδόπουλον Βαρώσια.

Κύριε,

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω δημοσίᾳ ὅτι ὅσα ἐγράψατε εἰς τὴν «Μικροῦλαν» περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ Μετοχίου Ἁγ. Παντελεήμονος δὲν εἶναι ἀληθῆ οὔτε ὀρθά. Δηλώσατε, ἂν τολμᾶτε, πρὸς τὸν Κοινὸν τὸ ποσόν, τοὺς ὅρους καὶ τὸν ἐγγυητὴν τοῦ νῦν ἐνοικιαστοῦ.

Ἐγὼ προσέφερα ἐνοίκιον £ 30 καὶ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ ἠκυρώσατε τὴν προσφοράν μου καὶ ἐδέχθητε μόνον τὰς £17 τοῦ νῦν ἐνοικιαστοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας, τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς Μονῆς.—Παράδοξος ἀντίληψις!

Ἐπιμένω ἰσχυριζόμενος ὅτι κρυφίως καὶ ἄνευ προηγουμένης γνωστοποιήσεως ἐνηργήσατε τὴν ἐνοικίασιν, ἄλλως ὑπῆρχον πολλοὶ διατεθειμένοι νὰ κάμωσι μεγαλειτέρας προσφοράς, καὶ ἀναφέρω μεταξὺ τούτων τὸν κ. Σιακλῆν Παπαχριστοφῆ ἐξ Ἀρναδιοῦ καὶ τὸν κ. Ἀντ. Γιακουμῆ ἐξ Ἁγ Γεωργίου.

Θὰ ἐθεωρήσατε καὶ τούτων τὴν προσφορὰν ἀστείαν ὡς ἐθεωρήσατε καὶ τὴν ἰδικήν μου. Ὁμιλεῖτε περὶ προσωπικῆς ἐχθρότητός μου πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐν πρώτοις τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές, καὶ δεύτερον, τί ἐνδιαφέρουσιν ὑμᾶς αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν προσφερόντων; καθῆκον εἴχετε μόνον νὰ προστατεύητε τὰ συμφέροντα τῶν ἐντολέων σας...

Παρέβητε σαφῆ καὶ ρητὴν διάταξιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, καὶ τὸ ζήτημα θὰ ἀχθῇ ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Περιστερωνοπηγῇ 17)12)19.

Μεθ' ὑπολήψεως

Γ. Κακούρας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνάκλησις Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

Παρίσιοι, 19)2.—Κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου Οὐίλσων ἡ ἐνταῦθα Ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ ἀνεκλήθη ἐξαπευσμένως.

Γενικὴ ἀπεργία ἐν Ἰταλίᾳ.

Ρώμη, 19)2.—Συνεπείᾳ ἀνεξηγήτων τινῶν ἐπεισοδίων, λαβόντων χώραν ἐν Ρώμῃ, ἡ γενικὴ ἀπεργία ἐκηρύχθη ἐν Ρώμῃ, Μιλάνῳ καὶ Φλωρεντίᾳ, ἡ δὲ παῦσις τῆς ἐργασίας εἶνε πλήρης. Ἡ ἀπεργία προὐκάλεσε πανταχοῦ πατριωτικὰς διαδηλώσεις, ἀλλὰ δὲν σημειοῦνται ταραχαί, ἐκτὸς ἐν Μιλάνῳ, ὅπου δύο διαδηλωταὶ ἐφονεύθησαν, εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

Σοσιαλιστικὸς ὀργασμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

Ρώμη, 20)3.—Σύρραξις σοσιαλιστῶν καὶ ἀστυνομικῶν χθὲς νύκτα ἀπέλησεν εἰς τὸν φόνον ἑνὸς σοσιαλιστοῦ καὶ τὸν τραυματισμὸν πολλῶν ἀμφοτέρωθεν, μεταξὺ τῶν ὁπλίων καὶ δύο καραβινοφόροι. Αἱ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν ἀντιδιαδήλωσιν τῶν ἐθνικοφρόνων, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ὀργανωθῇ σήμερον. Ἡ ἀπεργία ἐπεκτάθη εἰς Μιλάνον, Τουρίνον, Γένουαν καὶ Φλωρεντίαν.

Ρώμη, 21)4 Συνεπείᾳ σφοδρᾶς σοσιαλιστικῆς διαδηλώσεως, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος ἠναγκάσθη νὰ κηρύξῃ τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὁ σοσιαλιστὴς βουλευτὴς κ. Τρέβας ἐδήλωσεν ὅτι παρὰ τὰς βιαιοπραγίας, ἃς ὑπέμειναν οἱ σοσιαλισταί, συνέστησε τὴν ἄμεσον ἐπανάληψιν τῆς ἐργασίας κατ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν. Ἡ συνεδρία ἔλῃξε διὰ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ρώμη, 21)4.—Κατά τινα σοσιαλ. διαδήλωσιν συνήφθη μάχη ἐκ τοῦ συστάδην μεταξὺ σοσιαλιστῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκοντο βουλευταὶ καὶ τῆς ἀστυνομίας. Ὑπάρχουν πολλοὶ τραυματίαι ἀμφοτέρωθεν. Κατόπιν συλλήψεων διὰ τὰς ταραχάς, ἐκηρύχθη γενικὴ ἀπεργία. Αἱ ἀρχαὶ ἐχρησιμοποίησαν μεγάλας στρατιωτικὰς δυνάμεις πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως. Οὐδὲν συνέβη μέχρι τοῦδε. Τὰ καταστήματα εἶναι ἀνοικτά. Ἐπίσης εἰς τὴν Φλωρεντίαν καὶ τὸ Μιλάνον, οἱ σοσιαλισταὶ προεκάλεσαν ταραχάς.

Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων.

Λονδῖνον 21)4. (Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων).—Ὁ ἔντ. κ. Ὠμπρὲ Χέρμπερ ἠρώτησεν ἂν ἡ ἀπόβασις τῶν Ἑλλήνων εἰς Σμύρνην, προὐκάλεσεν ἀντιαγγλικὸν αἰσθημα εἰς τὰς Ἰνδίας. Ὁ κ. Μοντεγκὺ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κατοχὴ ἐν Σμύρνῃ, προὐξένησεν ἀναμφιβητήτως σοβαρὰς ἀνησυχίας, φόβῳ μὴ ἡ Συνεννόησις προτίθεται νὰ διαιρέσῃ ἢ διανείμῃ τὴν Τουρκικὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' Ἰνδοί, τόσον οἱ Μουσουλμᾶνοι, ὅσον καὶ οἱ Ἰνδοὶ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἰνδιῶν ὡς καὶ ἡ Ἀγγλική, ἥτις τοὺς ἀντιπροσωπεύει ἐν Παρισίοις, ἦσαν πάντοτε κατὰ τῆς [illegible]

Κατὰ τὰς ἐπερωτήσεις ὁ κ. Χάρμσβορθ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπέμεινεν ὅτως αἱ διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ἀρχίσουν ὡς τάχιστα καὶ ὅτι οἱ Σύμμαχοι συζητοῦν τώρα τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναλήψεως τῶν διαπραγματεύσεων ἐν Παρισίοις.

Ἐνδιαφέρουσα πυγμαχία.

Λονδῖνον, 21)4.—Ὁ Καρπεντιὲ (Γάλλος) ἐνίκησε διὰ σφοδροῦ πλήγματος εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς σιαγόνος. Ὁ Μπῆκετ ("Ἄγγλος) μόλις ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ ἀπαντήσῃ διὰ σφοδροῦ πλήγματος διὰ τοῦ γρόνθου πρὶν καταβληθῇ.

Ὅταν ἔπεσε μὲ βαρὺν κρότον, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐγερθῇ ἐντὸς τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου. Μετὰ δέκα δευτερόλεπτα ἠκούσθησαν ζωηραὶ ἐπευφημίαι παρατάθεισαι ἐπὶ μακρόν. Ὅταν ὁ Μπῆκετ ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις, ἐφαίνετο ὡς μὴ ἀντιληφθεὶς τί συνέβη.

Μετὰ τὸ μάτς, ὁ Καρπεντιέ, περιεφέρθη ἐν θριάμβῳ εἰς τὸν στίβον. Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὅστις παρίστατο, ἐσφιγξε τὴν χεῖρα νικητοῦ καὶ ἡττημένου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μάτς ἐξήγειρε ζωηρῶς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν τὴν αἴθουσαν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Τσώρτσιλ ἐλάμβανε τὸν λόγον.

Σοβαρὰ ἐνοχὴ τῆς Γερμανίας

Παρίσιοι 6. (Ρ)—Τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου εἰς ἐφημερίδα ἐνταῦθα ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι συνέλαβον μέγα ἀεροπλάνον, ὅπερ ἠνωγκάσθη νὰ προσγειωθῇ εἰς Χοτὶν ἐν Βεσσαραβίᾳ, συνεπείᾳ βλάβης τοῦ κινητῆρος. Τὸ πλήρωμα ἀπετελεῖτο ἐκ δύο Γερμανῶν ἀξιωματικῶν καὶ τριῶν μηχανικῶν, οἵτινες μετέφερον 360 ἑκατομμ. ρουβλίων εἰς τοὺς Μπολσεβίκους τῆς Οὐκραίνης ὡς καὶ μηχανὴν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τραπεζογραμματίων καὶ ποσότητα κοσμημάτων παντὸς εἴδους. Τὸ ἀεροπλάνον τοῦτο ἀπὸ καιροῦ ἐξέλειν τὴν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Μπόλσεβίκων, τὰ δὲ ἀνακαλυφθέντα ἔγγραφα οὐδεμίαν ἀρνοῦν ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ἀνειλικρίνειαν τῆς Γερμανίας ἔναντι τῆς Συνεννοήσεως.

Ὁ Οὐίλσων καὶ τὸ Μεξικόν.

Βασιγκτὼν 23)6.—Οἱ Γερουσιασταὶ Φὸλκ καὶ Χίτκοκ, εἰς οὓς ἀνετέθη νὰ συσκεφθοῦν μετὰ τοῦ προέδρου Οὐίλσον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μεξικανικὴν κρίσιν καὶ νὰ ἀναφέρουν ἐὰν ὁ Πρόεδρος λόγῳ τῆς ἀσθενείας του, δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του, ἀπῆλθον τοῦ Λευκοῦ Οἴκου τὴν παρελθοῦσαν νύκτα κατόπιν συσκέψεως 45 λεπτῶν. Ἀμφότεροι ἀνεγνώρισαν ὅτι ὁ κ. Οὐίλσον παρακολουθεῖ τὰ τελευταῖα γεγονότα, καὶ ὅτι διανοητικῶς εἶνε ἀρκούντως ἱκανὸς νὰ ἀχματίσῃ κρίσιν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει τὸ ἔθνος. Ἐκ τῆς συζητήσεως, οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις προέκυψεν ὅσον ἀφορᾷ τὸ Μεξικόν. Οἱ Γερουσιασταὶ περιέγραψαν τὸν Οὐίλσονα ὡς ἐξασθενημένον καὶ νευρικόν, ἀλλὰ εἰς καλὴν διανοητικὴν κατάστασιν, ὡς δύναται τις νὰ εἶνε κατόπιν ἀσθενείας ἐννέα ἑβδομάδων.

Βασιγκτὼν 26)9.—Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε πρότασιν ὅπως ζητηθῇ παρὰ τοῦ προέδρου Οὐίλσον νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφα τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν Ἀγγλο Περσικὴν συνθήκην.

Ἡ ἀφέξις τῆς Αἰγύπτου τῆς Ἐπιτροπῆς Μίλνερ.

Ἀφίκετο τῇ 24 Νοεμβρ. ὥρα 2.10 μ. μ., μέσῳ Πόρτ Σαΐδ ἡ ἐπιτροπὴ Μίλνερ εἰς Κάϊρον δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας. Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις ἀπετελεῖτο ἐκ δέκα περίπου ἀτόμων, ὁ διευθυνὴς τῆς ἀστυνομίας τῆς πόλεως Ροῦσσελ βέης καὶ ὁ ἀνώτατος προσωπικὸν τοῦ σταθμοῦ, τὸ δὲ ἐν τῷ σταθμῷ εὑρισκόμενον ἀπόσπασμα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐκ 50 ἀνδρῶν ἀπέδωκε τὰς τιμάς. Δύο ἀεροπλάνα συνώδευον τὴν ἔκτακτον ἀμαξοστοιχίαν ἧς ἐπέβαινεν ἡ ἐπιτροπὴ Μίλνερ.

Αἱ κατάστασις ἐν Κ)πόλει.

Κων)πόλις 24)7 (Χ.)—Οἱ ἐμφύλιοι ἀγῶνες ἐξακολουθοῦν. Τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιφέρῃ ἑνότητα τῶν κομμάτων. Ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ἀλῆ Κεμὰλ βέης βεβαίοι ἐν τῇ «Πεγιάμ» ὅτι τὸ γερμανόφιλον νεοτουρκικὸν κομιτάτον θὰ ἐπανακτήσῃ πρόσεχῶς τὴν παλαιάν του δύναμιν.

Κ)πολις 25)8.—Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνθήκης τῆς Εἰρήνης ἐπεράτωσε τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐγγράφων διὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Εἰρήνης.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ τῶν πολεμικῶν κερδῶν.

Ἡ Συρία ἐκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου τοῦ Ἰταλικοῦ Ἠρακτηρείου ἀναφέρει ὅτι τὸ «Ἑωθινὸν Ταχυδρομεῖον» ἀγγέλλει ὅτι ἡ Συρία ἐκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν της ὑπὸ τὸν Ἐμίρην Φεϊζάλ.

Αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ καὶ στρατεύματα εὑρίσκονται εἰς δύσκολον θέσιν, παρητήθησαν δὲ τῆς καταλήψεως τοῦ Μπέκα καὶ Μπαλμπέκ. Ὁμοίως τηλεγράφημα ἐκ Δαμασκοῦ πρὸς τὴν «Ἠλεύσιαν Γκαζὲτ» ἀγγέλλει ὅτι ἡ αὐτόθι Νασιοναλιστικὴ ἐπιτροπὴ διαψεύδει τὴν ἐκ Λονδίνου εἴδησιν καθ' ἣν ἐπῆλθε συμφωνία μεταξὺ τοῦ Ἐμίρου Φεϊζὰλ καὶ τοῦ κ. Κλεμανσό.

Ἡ κατήπτασις βαίνει ταχέως πρὸς τὴν κρίσιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Λιβάνου, ὑπεστήριξε ὅλωσιν καθ' ἣν οἱ Γάλλοι κατοδιοικοῦν καὶ ἐκιζητοῦν νὰ προκαλέσουν ταραχὰς ἐν Βηρυττῷ καὶ Λιβάνῳ.

Διάφορα.

Λονδῖνον, 26)9.—Μεγάλη πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς τὴν ἐν Βερολίνῳ Βρεττανικὴν πρεσβείαν. Ἡ στέγη κατέπεσε ζημίαι δὲ μεγάλαι προὐκλήθησαν. Οὐδὲν θῦμα ὑπάρχει, ἡ δὲ προέλευσις τῆς πυρκαϊᾶς ἀγνοεῖται.

Λονδῖνον, 26)9.—Μεταξὺ Ἀρμενίας καὶ Κουρδιστὰν ὑπεγράφη συμφωνία διακανονίζουσα τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα, τὰ ἀφορῶντα τὰς δύο Δημοκρατίας. Διατηρεῖται ἐν περιπτώσει διαφορᾶς θὰ χρησιμεύσουν ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων.

Λονδῖνον, 26)9.—Τηλεγράφημα ἐκ Κοπεγχάγης ἀναφέρει ὅτι ὁ Ρωμουνικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴν 4ην Σεπτεμ. τὰ ἐδάφη τὰ κείμενα ἐκεῖθεν τοῦ Δουνάβεως. Τὰ ἐδάφη ταῦτα εἶχον ἐπιδικασθῇ εἰς τὴν Ρωμουνίαν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου 1913.

Λονδῖνον, 26)9.—Τηλεγράφημα ἐκ Σπαλάτου ἀγγέλλει ὅτι τὸ Ἰταλικὸν τορπιλλικὸν «Ἀρικουῦτο» κατέπλευσεν εἰς Σπαλάτο, ὑπὸ τὴν ἀρχηγείαν τοῦ Ναυάρχου Μίλλο. Τὸ πλήρωμα τοῦ τορπιλλικοῦ τούτου, ἐδήλωσεν ὅτι προσεχώρησε εἰς τὸ κίνημα τοῦ Δ' Ἀνούντσιο. Ἀγγέλλεται ὅτι ἐπ' αὐτοῦ εὑρίσκονται ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Δ' Ἀνούντσιο.

Λονδῖνον, 26)9.—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γερμανίας ἐδήλωσεν ἐν λόγῳ του ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ ἐβελτιώθη μέχρι σημείου καταπληκτικοῦ. Τὰ προϊόντα τῶν γερμανικῶν ἐργοστασίων ἤρχισαν νὰ φθάνουν εἰς τὸ πρὸ τοῦ πολέμου σημεῖον.

Ρώμη, 26)9. Ἀγγέλλεται ἐξ Αὐλῶνος ὅτι πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ «Ἅγιος Γεώργιος» ἀπειλήσασα νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην. Χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ πληρώματος ἀπεσοβήθη μεγάλη καταστροφή.

Βουκουρέστιον, 27)10. Τὸ Ρωμουνικὸν ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη μὲ Πρόεδρον καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τὸν κ. Βάϊτα. Ὁ κ. Ἀβερέσκο ἀνέλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ κ. Ράσκαλ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὁ κ. Βλάντα τῶν Οἰκονομικῶν.

Βουδαπέπτη, 27)10. Αἱ Τσεχικαὶ καὶ Ρωμουνικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τοὺς Οὐγγρους πληρεξουσίους οἵτινες μετέβαινον εἰς Παρισίους διὰ νὰ συζητήσουν τὰ ἐδαφικὰ ζητήματα μετὰ τῆς Συνδιασκέψεως.

Λονδῖνον, 26)9. Ὁ κ. Μπόναρ Λὼ ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὅτι ἡ πιθανότης περὶ ἀποκαταστάσεως ἐν Γερμανίᾳ τῶν Χοενζόλλερν πρέπει νὰ τεθῇ κατὰ μέρος.

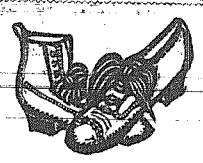

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ

Παραπλεύρως καφενείου Θωμᾶ Γεωργιάδου.

Ποιούμεν γνωστὸν εἰς τὴν ἀξιότ. πελατείαν μας καὶ τὸ ἄλλο Κοινὸν ὅτι ἐπρομηθεύθημεν μεγάλην καὶ πλουσίαν ποικιλίαν δερμάτων ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ κατασκευάσαμεν μεγάλην ποσότητα ἑτοίμων ὑποδημάτων ὅλων τῶν μεγεθῶν δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία πωλοῦμεν δὲ αὐτὰ εἰς τιμὰς πολὺ χαμηλάς. Τὰ νέα δέρματά μας εἶναι πολὺ στερεά.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους ὑποδημάτων ἐπὶ παραγγελίᾳ, ἂν τυχὸν οἱ πελάται μας δὲν ἤθελον εὕρει εἰς τὴν παρακαταθήκην τῶν ἑτοίμων τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀρεσκείας των.

Ἐκτελοῦμεν, ὡσαύτως, πᾶσαν ἐπιδιόρθωσιν παλαιῶν ὑποδημάτων.

(6—3) ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ γραμματεὺς δι' ἐμπορικὸν κατάστημα δυνάμενος νὰ τηρῇ βιβλία λογιστικὴν καὶ ἀλληλογραφίαν ἐμπορικὴν τοὐλάχιστον Ἑλληνιστί.

Ἀπευθυντέον ταχυδρομικῶς

(2—2) εἰς Τ. Κ. (Ρ. Ο. Β.) 103

Ὑπεύθυνος Ἐκδοκτήτρια

ΜΑΡΙΤΣΑ Ἐ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ